

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 4/2004 - 47 pàgines
Sessió ordinària del dia 14 d'abril del 2004

El dia 14 d'abril del 2004, dimecres, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 15/2004, el qual, després d'haver estat modificat a l'inici de la sessió, ha quedat com segueix:

1- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de la ratificació del Conveni entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern de la República Francesa en l'àmbit de l'ensenyament.

2- Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat presentada pels M. I. Srs. Jordi Mas Torres, Joan Monegal Blasi i Josep Ribera Ambatlle, consellers generals del Grup Mixt, al Projecte de llei de crèdit extraordinari per finançar els treballs de remodelació del Centre Penitenciari de la Comella, lot 2, seguretat i climatització.

3- Examen i aprovació, si escau, de les esmenes a la totalitat presentades pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata i, pels M. I. Srs. Jordi Mas Torres, Joan Monegal Blasi i Josep Ribera Ambatlle, consellers generals del Grup Mixt, al Projecte de llei de suplement de crèdit per fer front a les despeses derivades dels contractes d'explotació del Centre de Transferència de Residus d'Andorra fins a final de l'any 2003.

4- Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, al Projecte de llei de suplement de crèdit per finançar les despeses ocasionades per diversos serveis d'helicòpter de l'Administració general de la temporada 2002-2003.

5- Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei laboral.

6- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de suplement de crèdit per finançar les despeses derivades de la regularització de les transferències als comuns dels exercicis 1999 i 2000, en concepte de l'impost de mercaderia indirecte (IMI), de taxes d'entrada de mercaderies i de la devolució de la tarifa exterior comuna (TEC) per part de la Comunitat Econòmica Europea.

7- Examen i aprovació, si escau, de la Declaració d'utilitat pública de l'obra, projecte núm. 118.M "Eixampla i rectificació de la CG-2, tram: Torrent Pregó - Pont de Molleres".

8- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni internacional contra la presa d'ostatges, fet a Nova York el 17 de desembre de 1979.

9- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni sobre la prevenció i el càstig de delictes contra persones objecte de protecció internacional, inclosos els agents diplomàtics, fet a Nova York el 14 de desembre de 1973.

10- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni per a la repressió de l'apoderament il·lícit d'aeronaus, fet a l'Haia el 16 de desembre de 1970.

11- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius, fet a Nova York el 15 de desembre de 1997.

12- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de la ratificació de l'Acord entre el Principat d'Andorra i l'Organització Mundial del Turisme relatiu a l'estatut jurídic de l'Oficina de l'Organització Mundial del Turisme especialitzada en el desenvolupament de recursos humans.

13- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei del Codi de Duana.

14- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de modificació puntual de la Llei de l'impost sobre transmissions patrimonials immobiliàries.

15- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei d'extinció de la societat de dret Belga Panca SA, amb adjudicació de l'immoble que acull l'Ambaixada d'Andorra a Brussel·les al Govern.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Francesc Areny Casal i Josep Àngel Mortés Pons, Síndic General i Subsíndic General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sr. Francesc Areny Casal
M. I. Sr. Josep Areny Fité
M. I. Sra. Olga Areny Sánchez
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa
M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre
M. I. Sr. Jordi Daban Alsina
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina
M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró
M. I. Sr. Patrick García Ricart
M. I. Sr. Marcel Llovera Massana
M. I. Sr. Esteve López Montanya
M. I. Sra. Maïtena Manciet Fouchier
M. I. Sr. Jordi Mas Torres
M. I. Sr. Daniel Mateu Melción
M. I. Sr. Joan Monegal Blasi
M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons
M. I. Sr. Càndid Naudi Mora
M. I. Sra. Clara Pintat Rossell
M. I. Sr. Emili Prats Grau
M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes
M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle
M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa
M. I. Sr. Óscar Rossell Margalef
M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany

El M. I. Sr. Síndic General ha excusat l'absència dels Srs. Roc Rossell i Marc Pintat per motius personals.

També hi és present el M. I. Sr. Marc Forné Molné, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Enric Pujal Areny, Ministre de Presidència i Turisme; Juli Minoves Triquell, Ministre d'Afers Exteriors; Mireia Maestre Cortadella, Ministra de Finances; Mònica Codina Tort, Ministra de Salut i Benestar; Josep M. Cabanes Dalmau, Ministre de Justícia i Interior; Xavier Montané Atero, Ministre d'Educació, Cultura, Joventut i Esports; Jordi Serra Malleu, Ministre d'Ordenament Territorial, i Miquel Àlvarez Marfany, Ministre d'Economia.

Assisteix també a la sessió el Sr. Valentí Martí Castanyer, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Esteve López Montanya, Secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.22h)

El Sr. síndic general:

Abans de començar amb l'ordre del dia previst, i atès que els consellers generals han renunciat a través dels grups parlamentaris a la presentació d'esmenes al Projecte de llei d'extinció de la societat de dret Belga Panca SA, amb adjudicació de l'immoble que acull l'Ambaixada d'Andorra a Brussel·les al Govern, i demanat d'incloure aquest projecte en aquesta sessió, proposo la inclusió d'un nou punt a l'ordre del dia que seria el punt quinzè: Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei d'extinció de la societat de dret Belga Panca SA, amb adjudicació de l'immoble que acull l'Ambaixada d'Andorra a Brussel·les al Govern.

D'acord?

Doncs, queda inclòs aquest punt en l'ordre del dia.

Passem tot seguit al primer punt de l'ordre del dia d'avui.

1- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de la ratificació del Conveni entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern de la República Francesa en l'àmbit de l'ensenyament.

La Proposta fou publicada en el Butlletí número 49/2003, del 5 de novembre, i no s'hi ha presentat cap esmena.

El Govern vol intervenir ara o al final? No?

Passem a la intervenció dels grups parlamentaris.

Per part del Grup Mixt, alguna intervenció?

Per part del Grup Socialdemòcrata? No?

Grup Lliberal? Tampoc?

Cap intervenció?

Bé, doncs, si no hi ha cap intervenció i si no hi ha cap objecció, proposo l'aprovació per assentiment de la Proposta.

Doncs, queda aprovada.

Passem al punt següent.

2- Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat presentada pels M. I. Srs. Jordi Mas Torres, Joan Monegal Blasi i Josep Ribera Ambatlle, consellers generals del Grup Mixt, al Projecte de llei de crèdit extraordinari per finançar els treballs de remodelació del Centre Penitenciari de la Comella, lot 2, seguretat i climatització.

El Projecte de llei fou publicat en el Butlletí número 58/2003, del 30 de desembre.

Els Srs. Jordi Mas Torres, Joan Monegal Blasi i Josep Ribera Ambatlle, integrants del Grup Mixt han presentat una esmena a la totalitat que ha estat publicada en el Butlletí número 13/2004, del 26 de març.

Exposa l'esmena el Sr. Jordi Mas. Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Mas:

Gràcies Sr. síndic.

Els consellers generals del Centre Demòcrata Andorrà signants de l'esmena a la totalitat al crèdit extraordinari per finançar els treballs de remodelació del Centre Penitenciari de la Comella, lot 2, seguretat i climatització, volen remarcar amb la dita esmena, un problema força preocupant en l'actuació del Govern.

En efecte, som conscients de l'urgent necessitat de realitzar les obres de remodelació del Centre Penitenciari de la Comella, per dotar les plantes existents amb les millors condicions, i per tant, compartim el criteri d'urgència expressat pel Govern de no interrompre les obres en curs i poder traslladar els detinguts del Centre de Casa de la Vall al més aviat possible, i poder iniciar els treballs de desmunt de la nova seu del Consell General.

El que no podem compartir és la forma amb que el Govern actua en un tema tant important, urgent i necessari com és aquest.

El Projecte aprovat el 19 de febrer del 2003 preveia els treballs de condicionament de les plantes -1 i -2 amb l'objectiu que, posteriorment, i una vegada

realitzats els treballs, s'hi desplaressin els detinguts que havien deixat lliures aquestes plantes, després de les gestions efectuades pels Ministeris de Justícia i Interior i d'Ordenament Territorial per efectuar els treballs corresponents a la planta -3, tal com diu el Govern en la seva exposició de motius.

El 15 d'octubre del 2003 el Govern va aprovar el projecte relatiu als treballs de remodelació del Centre Penitenciari de la Comella, lot 2, seguretat i climatització amb una estimació d'un import de 1.005.695,81 euros, pels quals aprova un avenç de fons a la mateixa data.

En el concurs publicat es presenta un sol postulant que és l'empresa COIMA, SA, que ja treballa en el mateix Centre com a adjudicatària de data 29 de setembre del 2000, amb una oferta que presenta un 21,33% per sobre de l'estimació que havia realitzat el Govern. I en aquest cas, el Govern es veu obligat a fer un avenç de fons per un import de la diferència concreta, que és de 214.476,97 euros.

Els informes que acompanyen el present Projecte de llei i els informes relatius a la Intervenció General tant del dia 6 d'octubre com del 25 de novembre del 2003, deien textualment que "la Intervenció desaconsella la licitació d'aquest concurs fins que la tresoreria es posicioni en una situació més favorable".

Ens preocupa i molt que s'actuï de manera improvisada, sense seguir un pla establert i segons les necessitats del moment. I això és el que volem remarcar.

I citaré només alguns fets que ho demostren.

El 29 de desembre del 2000, el Govern va adjudicar els treballs de remodelació del Centre Penitenciari de la Comella, segons el projecte dels arquitectes Gimbernat i Requejo, a COIMA, SA, per un import de 531.605.217 pessetes.

Per iniciar els treballs calia desplaçar els detinguts, però el Govern no havia previst aquesta eventualitat i va haver d'encomanar a corre-cuita un projecte d'instal·lacions provisionals a l'antic Centre Hospitalari del carrer Gil Torres. Però es va desestimar vist el cost dels treballs.

I per tant, es va buscar, doncs, la solució d'alliberar les plantes que hi havia al centre de la Comella, que és el que s'està duent a terme.

En la proposta econòmica posterior, presentada per l'empresa COIMA, SA, del 30 de gener del 2003, hi figuraven, també, les partides de seguretat i climatització, objecte del crèdit extraordinari que avui analitzem, però amb un preu, segons els documents que tenim, un 60% més econòmic en aquella data (753.120,27 euros sense ajudes el mes de gener, i 1.220.172,78 euros el novembre, que és la

totalitat del crèdit que avui analitzem), quan la diferència de temps, si ho veiem bé, és de tan sols 11 mesos, en el mateix any. Realment no s'entén perquè no es van adjudicar en aquell moment aquelles partides per aquells imports.

I per últim, l'opinió de la Intervenció General al respecte de la licitació i que he citat anteriorment, segons els informes que acompanyen el Projecte que analitzem.

És important remarcar que el Projecte de remodelació del Centre Penitenciari de la Comella va ser aprovat pel Govern el 22 de novembre del 2000, i estem al mes d'abril del 2004 i encara no ho hem acabat.

Per a nosaltres la millora de les condicions del Centre Penitenciari de la Comella és un tema urgent. També ho és la construcció de la nova seu del Consell General, que sembla un projecte adormit, però no compartim el plantejament polític o tàctic del Govern en aquest tema, que fa tant temps que s'arrossega.

Aquesta actuació, que qualifiquem d'improvisada fa que tinguem els nostres dubtes que, amb aquest crèdit, no estiguem encara en condicions de dir que podem traslladar els detinguts de Casa de la Vall al Centre Penitenciari de la Comella i que, per tant, podrem disposar, ja, dels locals per iniciar el desmunt de la nova seu.

Segurament caldrà una tercera fase perquè es donin les condicions adients per rebre els detinguts de Casa de la Vall.

Aquestes han estat i aquestes són les raons per les quals justifiquen la nostra esmena a la totalitat.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

El Govern vol intervenir ara? Després?

Passem, doncs, a la intervenció dels grups parlamentaris.

Pel Grup Socialdemòcrata, Sr. Jaume Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies.

El nostre grup comparteix la preocupació i els comentaris que la justifiquen que acaba de fer el company Jordi Mas. De totes maneres és un exemple més del que hem discutit, debatut i defensat aquí en diversos debats de totalitat del pressupost. És a dir, el pressupost, -ho dèiem a l'últim debat-, no s'ha convertit en l'instrument essencial del Govern

d'aquest país, sinó que és una mena de document d'orientació general, i després el Govern va fent, per dir-ho en termes col·loquials, a salt de mata, i això efectivament no pot ser.

La desviació pressupostària és, també, absolutament preocupant el fet que es facin concursos i només hi concorri una empresa, dóna peu a diverses interpretacions, cap d'elles agradable.

En tot cas, nosaltres haurem de fer cedir totes aquestes observacions davant de la urgentíssima necessitat, -ni que sigui a empentes i a rodolons-, que hi hagi aquest trasllat definitiu de presoners que són aquí sota cap al nou centre, i a més a més, es doni complida resposta al requeriment del Consell d'Europa, de la CTP concretament, en relació a la necessària adequació de la presó. Per tant, nosaltres ens abstindrem en la votació d'aquesta esmena, tot i compartir, insisteixo, tot el que s'acaba de dir aquí.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Lliberal alguna intervenció?

Sra. Maria Lluïsa Puig teniu la paraula.

La Sra. Maria Lluïsa Puig:

Gràcies Sr. síndic.

Avui debatem una esmena a la totalitat presentada pels Molt Il·lustres Srs. Jordi Mas Torres, Joan Monegal Blasi i Josep Ribera Ambatlle, consellers generals del Grup Mixt, al Projecte de llei de crèdit extraordinari per finançar els treballs de remodelació del Centre Penitenciari de la Comella, lot 2, seguretat i climatització.

El 22 de novembre del 2000, el Govern va aprovar el projecte de remodelació del Centre Penitenciari de la Comella i va adjudicar els treballs en data 29 de desembre del mateix any.

L'inici dels esmentats treballs suposava haver de desplaçar els detinguts del Centre de la Comella, en altres dependències, amb el qual es va estudiar la possibilitat d'adequar unes instal·lacions provisionals a l'edifici de l'antic Centre Hospitalari.

Fets els estudis pertinents, el Govern va considerar que l'estimació presentada per l'acondicionament d'aquestes instal·lacions provisionals era molt elevat, i va optar per efectuar gestions amb els ocupants de la resta de plantes de l'edifici de la Comella perquè les alliberessin en els terminis més breus possibles. D'aquesta manera van quedar lliures les plantes -1 i -2.

Una vegada efectuats els treballs d'acondicionament d'aquestes dues plantes, s'hi desplaçaran els detinguts i s'efectuaran els treballs de la planta -3, actualment ja destinada a Centre Penitenciari.

Això ha provocat un canvi de programa del projecte inicial amb la conseqüent redacció d'un nou projecte i una nova proposta econòmica, la qual cobreix els treballs corresponents a la totalitat de l'obra, menys les partides de seguretat i climatització (pendents de contractació, però indispensables per a poder continuar els treballs).

Conscients que hi ha una urgència per desplaçar els detinguts del centre de la Casa de la Vall al Centre de la Comella, a fi de poder iniciar els treballs d'enderroc previstos pel projecte de les dependències del Consell General, i sabedors que per poder utilitzar parcialment les dependències previstes en el nou Centre s'ha d'haver realitzat el conjunt de les instal·lacions i aquestes han d'estar en funcionament.

El Grup Parlamentari Lliberal no pot fer altra cosa que donar suport al Projecte de Llei de crèdit extraordinari aprovat pel Govern, amb el sol objectiu de reduir els terminis en la finalització dels treballs de les esmentades instal·lacions.

Així, doncs, votarem en contra de l'esmena presentada.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

El Govern vol intervenir?

Sí, Sr. ministre d'Ordenament Territorial teniu la paraula.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Seré molt breu, només per donar unes quantes indicacions al que ha dit el Sr. Mas. A la sessió ordinària del dia 22 de maig del 2003, en una pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa, ja vam debatre sobre les diferències del projecte inicial del final del 2000 amb el projecte realitzat el 2003. Ja en aquell moment li explicava Sr. Mas que per la superfície, passem d'un centre penitenciari de 3.310 metres, el que volíem fer en aquell moment, el modifiquem a 1.600 metres quadrats, passem de 27 cel·les amb un màxim de 31 interns en aquells moments a 41 cel·les i amb una capacitat màxima de 123.

És una mica els diferents punts, i ja en aquell moment, ja els dèiem que seria necessari contractar posteriorment, i lleigeixo textualment "mitjançant concurs públic les partides de tancament practicables, seguretat sense ajudes i climatització".

El que li vull dir amb això, és que el primer projecte no té res a veure amb el segon. La desviació del 60% s'explica llargament amb el que li acabo de dir.

I les obres, per què demanem aquest crèdit extraordinari, aquest crèdit extraordinari es demana en un moment en el què les obres de tancament s'estaven acabant i que teníem la possibilitat d'esperar el pressupost del 2004, i aquí sí que haguéssim tingut la previsió necessària d'aquests 1.200.000 euros. Però el que havíem d'anar és també més de presa, ja que hem de buidar els presoners que tenim ara en aquest moment aquí sota a Casa de la Vall, i per poder fer tot això estàvem obligats que en el mateix moment que s'estan fent els tancaments -i vostè ho entendre perfectament- quan està fent un falç sostre, i aquest falç sostre l'haurà de tornar a desfer per passar tot el que és els cablejats, per dir-li alguna cosa de seguretat, doncs, era una llàstima. Era millor venir al Consell, tenir tota la transparència del món per passar aquest crèdit extraordinari, ja que els hi dèiem anteriorment, i dit això, poder avançar el màxim possible aquestes obres.

És l'única raó del perquè en aquest moment hem presentat aquest crèdit extraordinari.

Moltes Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Altres intervencions per part dels grups parlamentaris?

Sr. Jordi Mas, pel Grup Mixt, teniu la paraula.

El Sr. Jordi Mas:

També breument per contestar al Sr. ministre.

Evidentment que entenem que els crèdits extraordinaris són una eina realment legal, i que la utilitza molt sovint, com hem vist en aquesta Sala, el Govern.

De totes maneres, la nostra argumentació ha intentat explicar una mica el procés, i el procés, evidentment, és evolutiu, i com molt bé ha dit, s'han modificat els projectes, i poden haver aportat unes millores, la qual cosa ens congratula, perquè penso que això és avançar en una bona direcció.

Però el que ens preocupa és que no acabarem aquí. I si han presentat aquesta esmena és perquè ens hem assabentat que segurament encara necessitaran més partides o necessitaran més pressupost per altres temes que no estan previstos, i que avui no se n'han parlat aquí: com poden ser instal·lacions de funcionament, o equipaments o altres elements.

Per tant, aquest és el que ens preocupa, que haguéssim de tornar a parlar en una altra ocasió d'un

altre crèdit extraordinari sobre el mateix tema, perquè des de l'any 2000 que estem parlant de remodelació del Centre Penitenciari.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Socialdemòcrata alguna altra intervenció?

Pel Grup Lliberal?

Per part del Govern?

Sí, Sr. ministre d'Ordenament Territorial.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

La partida pressupostària total del Centre Penitenciari és de 3.816.565,81, tenint en compte ja els imprevistos, i tenint en compte la climatització i la seguretat que estem ara en aquest moment d'1.200.000.

Si vostè ha sentit rumors, no m'ho ha demanat, i si m'ho hagués demanat li hagués contestat. Amb aquest edifici que va adquirir el Govern l'any 2000, queda encara una planta més, i els seus equipaments segurament que seran destinats, i li dic segurament, perquè encara no tenim ni projecte, a dependències del Ministeri d'Interior. En aquell moment es presentarà un projecte, i segurament que sortirà, no faltaria més, al pressupost nacional, i vostès podran estar assabentats de quin tipus de dependències hi haurà, em sembla que en aquest cas serà la planta baixa, no li vull dir ara exactament. Però això és el que es pensa fer en aquell edifici.

En un primer moment aquell edifici havia d'estar compartit per varis ministeris o per diverses dependències diferents, i ara en aquest moment aquell edifici es destinarà únicament i exclusivament a Centre Penitenciari.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Pels grups parlamentaris alguna altra intervenció?

Sí, Sr. Jordi Mas, pel Grup Mixt, teniu la paraula.

El Sr. Jordi Mas:

Sí, una petita precisió. Estem recalcant això, sobretot perquè un dels temes urgents i aquí ho hem comentat, a part de les millores i de l'ampliació d'utilitat que hi pugui haver al nou Centre Penitenciari, es pugui disposar dels locals de Casa de la Vall i es pugui iniciar un projecte tant important

com és la seu del Consell General, que fa 4 anys que s'hi està treballant i encara no s'han iniciat les obres.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció dels grups?

No?

El Govern?

Cap més intervenció?

Bé, doncs, si no hi ha més intervencions, passarem a la votació de l'esmena. Us recordo que sí, és sí a l'esmena i no és no a l'esmena, i per tant aprovació del Projecte de llei de crèdit extraordinari.

Sr. secretari general si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Jordi Daban Alsina : No

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : M'abstinc

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró : No

M. I. Sr. Patrick García Ricart : M'abstinc

M. I. Sr. Marcel Llovera Massana : No

M. I. Sr. Esteve López Montanya : M'abstinc

M. I. Sra. Maïtena Manciet Fouchier : No

M. I. Sr. Jordi Mas Torres : Sí

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No

M. I. Sr. Joan Monegal Blasi : Sí

M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No

M. I. Sr. Cándid Naudi Mora : No

M. I. Sra. Clara Pintat Rossell : No

M. I. Sr. Emili Prats Grau : No

M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : No

M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle : Sí

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : M'abstinc

M. I. Sr. Óscar Rossell Margalef : No

M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany : No

M. I. Sr. Francesc Areny Casal : No

M. I. Sr. Josep Areny Fité : No

M. I. Sra. Olga Areny Sánchez : M'abstinc

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : M'abstinc

M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa : No

M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : M'abstinc

El Sr. síndic general:

Sr. secretari, si voleu procedir al recompte, si us plau.

El Sr. Esteve López:

Sí, Sr. síndic.

3 sí; 7 abstencions; 15 no.

El Sr. síndic general:

Bé, moltes gràcies.

Bé, doncs, a la vista dels resultats queda desestimada l'esmena, i atès que no s'hi han presentat esmenes a l'articulat, declaro aprovat el Projecte de llei.

Passem al punt següent.

3- Examen i aprovació, si escau, de les esmenes a la totalitat presentades pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata i, pels M. I. Srs. Jordi Mas Torres, Joan Monegal Blasi i Josep Ribera Ambatlle, consellers generals del Grup Mixt, al Projecte de llei de suplement de crèdit per fer front a les despeses derivades dels contractes d'explotació del Centre de Transferència de Residus d'Andorra fins a final de l'any 2003.

El Projecte de llei fou publicat en el Butlletí número 4/2004, del 22 de gener. S'hi han presentat dos esmenes a la totalitat formulades respectivament pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata i pels consellers generals integrants del Grup Mixt, Srs. Jordi Mas Torres, Joan Monegal Blasi i Josep Ribera Ambatlle, i que han estat publicades en el Butlletí número 13/2004, del 26 de març.

Abans de començar el debat demanaria si els autors de les esmenes volen procedir al debat i a la votació de les esmenes de forma conjunta o per separat?

Conjunta?

D'acord.

Doncs, té la paraula primer el Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata... perdoneu. Sr. Esteve López, per exposar l'esmena del Grup Socialdemòcrata.

Teniu la paraula Sr. López.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Ara fa just un any que discutíem en aquesta mateixa Sala les esmenes a la totalitat presentades pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata i pel Grup Mixt al Projecte de llei de crèdit extraordinari per fer front a

les despeses derivades dels treballs de redacció del projecte constructiu, construcció i explotació temporal del nou Centre de Transferència de Residus d'Andorra.

En aquell moment, des dels bancs de l'oposició, criticàvem la manca de transparència, la improvisació, la manca de previsió i de planificació i el malbaratament de diners públics. El Govern, llavors, es defensava explicant-nos la urgència i la necessitat de procedir a exportar els residus mitjançant un centre de transferència de nova creació.

Ara, un any després, tornem a discutir, no sobre un Projecte de llei de crèdit extraordinari, sinó sobre un Projecte de llei de suplement de crèdit per fer front a les despeses derivades dels contractes d'explotació del Centre de Transferència de Residus d'Andorra fins a final de l'any 2003. Nosaltres, lamentablement, haurem de tornar a parlar de manca de transparència, d'improvisació, de manca de previsió i de planificació i de malbaratament de diners públics. Ja veurem què ens explicarà el Govern...

La tramitació d'aquest Projecte de llei va començar igual que el de fa un any. Si llavors la Sindicatura va acordar deixar en suspens l'admissió a tràmit fins que el Govern no lliurés la documentació necessària per a què els consellers generals ens poguéssim pronunciar amb ple coneixement de causa, ara ha tornat a succeir el mateix. Efectivament, la Sindicatura, en la seva reunió del 30 de desembre de 2003, va acordar deixar en suspens l'admissió a tràmit del Projecte de llei que ara examinem fins que el Govern no aportés documentació suplementària, i no va poder admetre-ho a tràmit fins el dia 21 de gener. Tot i així, va acordar sol·licitar al Govern que fes arribar al Consell General explicacions que permetessin clarificar les correccions i anotacions manuscrites que apareixen en algunes de les certificacions, ja que el Govern va trametre la documentació sense creure convenient donar cap explicació en relació a les mateixes.

El suplement de crèdit que demana el Govern fa referència, d'una banda, al contracte subscrit amb EMPUB, el 22 d'octubre de 2002, per a la redacció del projecte constructiu, construcció i explotació temporal del nou Centre de Transferència de Residus d'Andorra, i, d'altra, al contracte subscrit amb Pirinenca de Serveis, el 23 de maig de 2003, per a l'explotació temporal del mateix. Els crèdits sol·licitats són de 497.924 euros per al primer, i d'1.078.818 euros per al segon. En total 1.576.742 euros que, si els afegim als 3.100.000 euros destinats a l'exportació de residus aprovats per la Llei de pressupost de l'any 2003 i als 3.168.000 euros que van aprovar-se per la Llei de crèdit extraordinari

abans esmentada, ens donaran una idea clara de l'abast i la importància del negoci -i dic bé, del negoci- dels residus.

No repetirem avui els arguments i les explicacions que vàrem donar l'any passat en relació al Projecte de llei de crèdit extraordinari, que donem per reproduïts. Només recordarem que el Sr. cap de Govern va explicar-nos que dels 1.767.099 euros aprovats per al projecte 0052-Exportació de residus, 1.288.239 euros corresponien a l'oferta base presentada per EMPUB per a l'explotació temporal durant tres mesos i la resta, 478.860 euros, a la variant dos, és a dir al lloguer durant tres mesos d'una màquina compactadora o embaladora de residus, una màquina que, tot sigui dit, no vam fer servir per a res.

Per tant, aquell crèdit extraordinari que, com tots vostès saben, va ser aprovat únicament amb els vots de la majoria liberal, ja va dotar pressupostàriament els treballs d'explotació temporal del centre i de lloguer de la màquina embaladora durant tres mesos.

Tanmateix, en la memòria explicativa del Projecte de llei se'ns diu que la dotació pressupostària existent no és suficient per fer front a les despeses de les certificacions 7 i 8 presentades per EMPUB que representen un import d'1.230.705 euros.

Disposem de dues versions de les certificacions núm. 7 i 8 d'EM PUB. La primera és la que s'adjuntava a la memòria del Projecte de llei entrat a tràmit el dia 22 de desembre de 2003. La segona correspon a la documentació complementària que el Govern va lliurar a requeriment de la Sindicatura, el 9 de gener de 2004, abans d'admetre a tràmit el Projecte de llei. Si analitzem aquestes certificacions podrem constatar el següent:

- La certificació núm. 7, en les dues versions, és d'un import de 420.405 euros que corresponen a un total d'execució material de 3.186.496 euros dels quals es dedueixen 2.766.091 de la certificació anterior.

- La certificació núm. 8, és, en la segona versió, de 225.518 euros que corresponen a un total d'execució material de 3.412.014 euros dels quals es dedueixen 3.186.496 de la certificació anterior. Tanmateix, en la primera versió d'aquesta certificació, que és idèntica a la segona, hi ha unes anotacions manuscrites que modifiquen el total, que passa a ser de 292.928 euros, i se li afegeixen 517.371 de l'embaladora, el que fa un total de 810.300 euros. Desconeixem l'autor d'aquestes anotacions manuscrites i els motius pels quals es modifica la certificació, però tot sembla indicar que, per al Govern, aquesta versió manuscrita de la certificació és la bona. Aquesta manera de procedir indica, si

més no, una manca de rigor i de transparència absoluta.

I si és així, no entenem per quin motiu es demana un suplement de crèdit que engloba la quantitat de 517.371 euros pel lloguer de l'embaladora, ja que el Consell General ja va aprovar el crèdit extraordinari que englobava la quantitat del lloguer de la màquina embaladora per l'import que preveia el contracte signat, és a dir 478.860 euros.

Què ha passat? En què s'ha gastat el Govern els 478.860 euros aprovats per la Llei de crèdit extraordinari per pagar el lloguer de l'embaladora? És que, potser, el Govern sol·licita al Consell General un crèdit extraordinari i ho justifica en unes determinades necessitats i després els diners concedits se'ls gasta en altres conceptes? La veritat, no ho entenem.

No entenem tampoc el perquè de l'increment del cost del lloguer de l'embaladora. Segons el contracte signat amb EMPUB i segons el crèdit extraordinari aprovat, aquest cost era de 478.860 euros. En canvi ara, després que el Ministeri d'Agricultura i Medi Ambient aconseguís que l'empresa adjudicatària rebués en 63.000 euros el lloguer, ja que no va utilitzar-se la màquina, segons s'explica en l'informe del Ministeri de 17 de novembre de 2003, el cost d'aquest lloguer és de 517.371 euros. És a dir, després de la "rebaixa" el cost del lloguer és 38.500 euros superior al que preveia el contracte. Senzillament sorprenent!

Més sorprenent, encara, és que dins d'aquests 517.000 euros s'incloguin 33.846 en concepte d'IVA. I és sorprenent per dues raons. Primera, perquè el pagament d'aquest IVA no estava previst en el contracte. I segona, perquè, com molt bé saben tots vostès, a Andorra, de moment, no existeix aquest impost i els famosos ISIS, de moment, sembla que esperaran uns mesos a aprovar-se, no fos cas que s'haguessin d'aplicar abans de celebrar-se les properes eleccions.

Tot i així, el Govern no té cap problema per avançar-se i començar a donar exemple pagant un IVA. Aquí sí que podem dir que hem fet Pasqua abans de Rams. Que una empresa andorrana -EM PUB- pretengui cobrar un 7% d'IVA a un client andorrà -el Govern- per uns treballs realitzats al Principat d'Andorra és inexplicable. Però molt més inexplicable és que el Govern ho pagui.

Però això no és tot. Hi ha altres aspectes per als que tampoc trobem cap explicació raonable. I és que, la veritat, la història del contracte per a la construcció i explotació temporal del nou Centre de Transferència de Residus és complexa.

El Govern va adjudicar els treballs a l'empresa EMPUB el dia dos d'octubre de 2002 però no va publicar al BOPA l'edicta d'adjudicació fins el dia 30 d'octubre, després que, en la sessió del Consell General de 24 d'octubre, el nostre Grup Parlamentari denunciés aquest fet. Mentrestant, el dia 22 d'octubre, el Govern va signar amb l'empresa el contracte corresponent que preveia la construcció i posterior explotació temporal durant tres mesos i la variant dos de les proposades per l'empresa que era, com hem dit, el lloguer durant tres mesos d'una màquina embaladora de residus. Tanmateix, l'exportació de residus va començar a efectuar-se de manera immediata, el dia 24 d'octubre, sense que aquests treballs haguessin estat adjudicats. Posteriorment el contracte s'ha modificat i ampliat en diferents ocasions, les dues darreres -pel que nosaltres sabem- els dies 19 de novembre de 2003, per un import de 420.405 euros, i el dia 26 de novembre per un import de 497.924 euros més. Aquestes ampliacions de contracte ens arriben sis mesos després que el Govern rescindís el contracte a EMPUB i adjudiqués l'explotació temporal del Centre de Transferència a Pirinenca de Serveis.

Però d'entre les nombroses modificacions i ampliacions de contracte n'hi ha una d'especial rellevància. El dia 31 de desembre de 2003 es signa entre EMPUB i el Govern una addenda al contracte, per la qual es modifica el punt núm. 3 del pressupost relatiu a l'explotació temporal, de manera que el preu inicialment ofertat de 55 euros per tona de residus exportada passa a 85 per tona amb la finalitat d'incloure la classificació. Tot i que l'acord de Govern per tal d'ampliar el contracte és del 18 de desembre i que l'addenda es signa el dia 31 de desembre, el nou preu no s'aplica des de la data de l'acord de Govern o des de la signatura, sinó que s'aplica amb efectes retroactius des de l'inici de la concessió. Aquesta ampliació de contracte implica un increment del cost de 453.600 euros, ja que el pressupost passa d'1.288.239 a 1.741.839 euros, és a dir, s'incrementa en un 35, 21%.

Ara bé, aquests 453.600 euros, únicament corresponen als tres mesos d'explotació inicialment previstos. En total, si als tres mesos inicials hi afegim les pròrrogues del contracte, la modificació implica una despesa suplementària, segons la darrera certificació d'EMPUB, de 812.136 euros.

Malgrat l'evident importància de la modificació contractual, el Govern no va publicar aquesta ampliació de contracte al BOPA, i va considerar que no era necessari aprovar cap compromís de despesa suplementari, ja que, segons podem llegir en la certificació de l'acord de Govern, i cito: "els mesuraments reals eren inferiors als mesuraments

estimats en l'import adjudicat inicialment", fi de citació.

El problema rau en què, pel Govern, les estimacions incorrectes serveixen, segons convingui, per justificar una cosa o una altra. Ara es tracta de justificar la demanda d'un suplement de crèdit i la justificació que fa el Ministeri d'Agricultura i Medi Ambient en el seu informe és que, i torno a citar: "l'estat d'amidaments reals no s'ha ajustat a les estimacions", fi de citació. Aquesta excusa, però, en aquest cas no és vàlida, ja que si bé és cert que els amidaments reals no s'han ajustat a les estimacions, no és perquè els amidaments siguin superiors a les estimacions, sinó, al contrari, perquè els amidaments són inferiors a les estimacions fetes en el seu moment, i en conseqüència, si s'hagués mantingut el preu fixat en el contracte, no caldria cap suplement de crèdit, sinó que sobrarien diners.

Pel que fa referència a la segona part del suplement de crèdit, és a dir l'import d'1.078.818 euros per finançar les despeses derivades del contracte signat amb l'empresa Pirinenca de Serveis per a l'explotació temporal del centre a partir del dia 22 de maig de 2003, no trobem ni en la memòria explicativa del Projecte de Llei ni en la resta de documents aportats pel Govern la justificació del mateix.

Segons consta en l'informe de la Intervenció General del Ministeri de Finances, del 7 d'abril de 2003, el Govern, el dia 6 de març de 2003, va aprovar l'autorització de despesa núm. 03/4512 per un import de 3.000.000 d'euros per la licitació de l'explotació del Centre de Transferència de residus. Poc després, el dia 9 d'abril, i amb la finalitat de finançar parcialment la despesa generada per la segona pròrroga del contracte subscrit amb EMPUB, el Govern va aprovar la reducció de l'autorització de despesa esmentada en 648.526 euros, restant, en conseqüència, una autorització de despesa de 2.351.474 euros.

No obstant això, en l'informe del Ministeri d'Agricultura i Medi Ambient, del 17 de novembre de 2003, referent a la proposta d'ampliació de les autoritzacions núm. 5688 i núm. 4512 relatives als contractes signats amb EMPUB i amb Pirinenca de Serveis, s'afirma, en relació al segon, que la despesa autoritzada és d'1.878.101 euros.

Ignorem què ha passat amb els 473.000 euros de diferència entre els 2.351.000 de l'informe de la Intervenció General i els 1.878.000 de l'informe del Ministeri, ja que de la documentació aportada per Govern no es desprèn cap element que ens permeti treure'n l'entrellat. En conseqüència, tampoc podem aprovar aquesta part del suplement de crèdit sol·licitat.

I amb això ja acabo, Sr. síndic.

En conclusió: manca de transparència en la tramitació del Projecte de Llei i documentació insuficient perquè els consellers generals ens puguem pronunciar amb ple coneixement de causa; demanda d'un suplement de crèdit per finançar una despesa per a la qual ja va aprovar-se ara fa un any un crèdit extraordinari; certificacions modificades per imports de centenars de milers d'euros amb anotacions i correccions manuscrites, sense cap mena de signatura ni d'identificació del responsable de les mateixes; ampliacions de contracte que impliquen, en termes relatius, una desviació del contracte inicial en un 35% i, en termes absoluts, a la fi de totes les pròrrogues, prop d'un milió d'euros, sense publicar al BOPA; pagament d'un impost -l'IVA de la compactadora- no previst contractualment ni emparat en cap norma del nostre ordenament jurídic; l'al·legació d'unes estimacions incorrectes -a l'alça o a la baixa, segons convingui- de la quantitat de residus a tractar per justificar que no s'aprovin els compromisos de despesa escaients o sol·licitar suplements de crèdit; modificació de les quantitats de despesa autoritzada d'un informe a un altre sense cap mena de justificació.

Aquestes són les raons per les quals el nostre Grup Parlamentari ha formulat l'esmena a la totalitat a aquest Projecte de Llei.

Aquestes són també les raons per les quals, si en el decurs d'aquesta sessió el Govern no aclareix tots els dubtes que tenim, el nostre Grup Parlamentari, seguint el procediment reglamentari, presentarà a aquesta Cambra una Proposta d'acord perquè el Tribunal de Comptes examini i fiscalitzi tota la despesa derivada dels dos contractes per a l'explotació del Centre de Transferència de residus fins a finals de l'any 2003.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Per exposar la segona esmena intervé el Sr. Jordi Mas. Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Mas:

Gràcies Sr. síndic.

En la sessió del Consell General del passat 24 d'abril del 2003, els consellers generals del Grup Mixt vàrem defensar una esmena a la totalitat al crèdit extraordinari per fer front a les despeses derivades dels treballs de redacció del projecte constructiu construcció i explotació temporal del nou Centre de transferència de Residus d'Andorra.

Avui defensem una altra esmena a la totalitat al Projecte de Llei de suplement de crèdit per fer front a les despeses derivades dels contractes d'explotació del Centre de Transferència de Residus d'Andorra fins a final de l'any 2003.

La diferència substancial entre aquestes dos lleis, a més de què el primer era un crèdit i el segon un suplement de crèdit, radica en què el Govern presenta en aquest darrer dos demandes en un mateix suplement de crèdit. La primera per cobrir la insuficiència crèdit per fer front a les certificacions que presenta l'empresa EMPUB per un import de 497.924, 76 euros.

Cal recordar que aquesta empresa va ser l'adjudicatària de la construcció i explotació temporal del Centre de Transferència de Residus, i que va acabar la seva activitat explotadora després d'algunes pròrrogues, quan es va adjudicar a l'empresa Pirinenca de Serveis el nou contracte d'explotació temporal el dia 23 de maig del 2003.

Bé, l'argument que presenta el Govern és la quantitat de residus que ha calgut exportar, que de fet ha estat superior a la quantitat estimada inicialment. I per tant, d'acord amb el contracte que s'ha signat i en compliment del seu article 30, i més concretament, del plec de prescripcions tècniques particulars del seu punt 9, en què diu que l'explotació del Centre de Transferència de Residus serà abonada per tona de residu realment transferida, pel cas de residus urbans i voluminosos, fangs de depuradora i residus carnis, o per viatges realitzats, pel cas de residus sanitaris, per aplicació del preu unitari on figura en el pressupost del present contracte, etc.

De fet, el Govern, per tant, aquí ha de fer front a les seves responsabilitats... perdó els compromisos perquè és haver signat el contracte, i per tant aquí hi ha aquests compromisos. Altra cosa és especificar quin tipus de contracte i quina diferència hi ha al nostre criteri.

Ja ho vam expressar en el seu moment i no hi tornarem en aquest debat.

La segona és per cobrir el cost dels crèdits necessaris per l'ampliació del contracte amb l'empresa Pirinenca de Serveis fins a final d'any. Que és la segona empresa adjudicatària. Recordem que aquest contracte finalitzava el 24 d'octubre del 2003. És una data que no entenem com el Govern no havia previst el poder allargar el contracte amb més temps del 24 d'octubre. Ja sé que és perquè hi ha el conveni, i per tant, suposo que no sé si tenien por de no poder renovar el conveni amb Espanya, o bé si realment hi havia un altre problema.

Al nostre entendre no entrarem en el detall com ha fet el company Esteve López, que ell ha entrat molt a dins, i per tant, fem confiança amb totes les seves dades, perquè ho coneix molt bé; ens basarem únicament en la part política i més aviat d'interpretació d'aquest conveni.

Entenem que aquest és el problema principal, és a dir, i sobretot el que ens agradaria conèixer és saber exactament en quines condicions s'ha signat el conveni, quines contraprestacions ens han compromès, quina repercussió pot tenir cada renovació d'aquest conveni, perquè pel que veig és any per any.

Aquesta és una mica la problemàtica que deduïm a aquesta segona part d'aquest projecte, un Projecte de llei que estem analitzant.

Bé, els consellers que no recolzem nosaltres aquest projecte, en primer lloc per les mateixes raons que vam exposar en el seu dia en el Consell del 24 d'abril del 2003, que moltes ja vénen a incidir en la mateixa part que nosaltres, que bé, que fan referència a aquest projecte i que no repetiré. I segurament, tampoc recorreré a aquest Projecte de llei de suplement de crèdit proposat perquè també es finançarà amb partides pressupostàries com la de 720 d'obres públiques, 607-60 infraestructures de transport, projecte 2001-00000009 que nosaltres havíem esmenat en el projecte pressupost, justament per destinar una part d'aquests recursos a la creació d'una Granja Escola, i d'una altra part més important, a la creació de la Unitat de desintoxicació.

I finalment perquè utilitzen també la partida destinada a la creació de la Granja Escola, una iniciativa que el nostre grup va proposar a través d'una resolució al Ple del Consell General el passat dia 20 de juny del 2002, i que va ser aprovada per assentiment.

Per tot el que hem dit anteriorment, els consellers signants han presentat aquesta esmena a la totalitat amb retorn al Govern d'aquest Projecte de suplement de crèdit per fer front a les despeses derivades del contracte d'explotació del Centre de Transferència de Residus d'Andorra fins al final de l'any 2003.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

El Govern vol intervenir ara?

Al final?

Bé, doncs, té la paraula pel Grup Lliberal, el Sr. Cándid Naudi. Teniu la paraula.

El Sr. Cándid Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Senyors, avui, altra vegada tractem dues esmenes a la totalitat al Projecte de llei de suplement de crèdit per fer front a les despeses derivades dels contractes d'explotació del Centre de Transferència de Residus d'Andorra fins a final de l'any 2003.

Senyors consellers, encara que estava prevista en el pressupost del 2003, la partida ha resultat insuficient, però no tot es pot preveure, i aquest és el cas.

I per què? Entre altres, més residus dels previstos. Més residus dels previstos.

Vostès convindran amb mi que això no es podria preveure o és que es tenia de paraitzar l'economia productiva del país. Nosaltres no ho creiem així.

Augment de 30 euros per tona per pagament al centre de triatge imposat per la Generalitat previ dipòsit a l'abocador. Això només representa un 1,2 milions d'euros respecte al previst.

Què fem Senyors consellers? No exportem? O continuem exportant i fem un crèdit extraordinari fins que tinguem oberta la nova planta de tractament de residus.

Nosaltres també ho creiem així.

És per tot això, Senyors consellers, que el Grup Parlamentari Lliberal votarà no a l'esmena i donarà suport al crèdit extraordinari presentat per Govern.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Pel Govern?

Sí, Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

En relació a l'esmena presentada pel Grup Socialdemòcrata, i les llargues i prolixes explicacions del Sr. Esteve López, comprendrà que jo no podré entrar tant en detall aquí, perquè no sóc el comptable del Govern, i li asseguro que m'agradaria poder-ho fer en tant detall com vostè ho ha fet. Vostè s'ho ha preparat tant com ha volgut. L'esmena l'ha manifestat aquí.

Vostès els Senyors consellers tenen tot el dret a saber quins són els documents que s'acompanyen, i jo em sembla que els documents acompanyats són els que li han permès a vostè de creure que hi ha aquestes quantitats que vostè ha citat.

I fins i tot el suggeriment que ha fet al final que el Tribunal de Comptes s'ho miri, naturalment que és una bona idea. Ho trobo magnífic. I probablement és el lloc més adequat per arribar al detall de tantes coses.

El que a mi em preocupa, i el que jo penso defensar aquí és una mica com ha fet el Sr. president del Grup Parlamentari Lliberal, quina és la motivació de tot això. Aquest és un tema recurrent. Vostè mateix ho ha dit Sr. López, i també el Sr. Mas. Tornem aquí amb un tema que és vell. Ara ja està, la part del Centre de Transferència està acabat, i ara estem traslladant simplement residus cap a Catalunya.

Una part de les desviacions molt importants, aquest 1.200.000 euros, fàcil de comptar, 40.000 tones per 30 euros és això. Aquest és el problema principal. Són 30 euros que van ésser reclamats posteriorment per les lleis pròpies o per les decisions i els decrets propis del país del sector, en aquest cas de la comunitat autònoma receptora.

Ja ens agradaria a nosaltres que en un tema com aquest, a més a més del molt bon tracte o de la molt bona cooperació generosa que hem tingut de la Generalitat de Catalunya i de l'Estat espanyol, hi hagués hagut també per França el mateix. Ho estem intentant. L'estructura de responsabilitat a França és diferent, i és responsabilitat de cada prefecte, i el ministeri a través de l'Ambaixada de París està fent el necessari per intentar tenir, una altra opció, perquè se'ns demana també des d'Espanya. Que no sigui solament Espanya que rebi el producte d'aquestes deixalles que provoquem tots nosaltres, però també tots els visitants espanyols, francesos i tot el món que ve a Andorra.

Per tant, estem seguint en aquesta línia, però de moment no hi ha alternativa. No havent-hi alternativa, jo no vull pas dir que ningú abusi de nosaltres en aquest cas, però ens estan treient un problema important de sobre, -ben certament que sí- i el treuen gràcies i el trèiem, el podem treure gràcies a què cada vegada que s'ha hagut de prendre decisions no gaire agradables com les que s'han de prendre aquí de presentar crèdits extraordinaris, o d'aturar un forn incinerador, o de mesurar les conseqüències que poguéssim tenir, hem tingut el suport del Grup Parlamentari Lliberal. Perquè altrament em pregunto què estaríem fent aquí ara. Les deixalles arribarien aquí al pati de Casa de la Vall, si algú hagués votat el que s'ha pretès des de l'oposició alguna vegada.

Perquè ens vam trobar amb el problema. És clar que sí. El forn es va tancar. I es va tancar molt de pressa? Sí, certament. Amb ús de la responsabilitat, perquè vam fer el quelcom que molt poca gent ha fet. Vam

anar a mesurar el fum que sortia del forn per si hi havia dioxines. Immediatament de saber que n'hi havia, vam parar.

Tot i així, les explicacions dels nombrosos tècnics europeus que han vingut aquí, si s'han volgut escoltar i s'han volgut creure, perquè són de l'Organització Mundial de la Salut, aquestes explicacions han relativitzat moltíssim tot l'impacte que se li va voler donar en aquell moment, a aquell drama aparent que hi havia.

El que passa, és que és clar, no havent-hi alternatives, estem en el que estem, fins i tot l'IVA. L'IVA aquest es va reclamar per Espanya, vam haver-lo de pagar. Per tant, s'ha hagut de pagar. Aquestes són les referències que tinc, Sr. López. No sé si vostè en sap més que jo, potser sí, si m'ho demostra jo li reconeixeré. Jo tinc coneixement que aquest IVA va ser reclamat i es va haver de pagar a Espanya. Per tant, no l'hem pogut descomptar. I per tant s'ha hagut de pagar. Això és el que jo conec en aquest moment.

A partir d'aquí què passa? Que si hi hagués, per exemple una alternativa, fins i tot els ajuntaments que ho reben ara a altres llocs, fins i tot en uns altra comunitat autònoma, com si fos Aragó, etc., i a França, potser hi hauria altres possibilitats. Però, en fi, això no és un negoci per anar a competir a veure quin ajuntament es queda aquest caramel, perquè és un caramel que no agrada a ningú. És evident que he dit la paraula caramel sense creure-me-la.

No agrada a ningú haver de rebre residus de ningú. Sortosament, a tots els països veïns encara per força i per la força de les coses i del creixement, el sistema d'abocadors encara és de llarga vida, tot i que totes les persones més preocupades per la natura preferiran algun dia que no es faci servir el sistema d'abocaments. Però ara per ara, és inevitable amb una proporció de més d'un 60% a tot Catalunya, per exemple.

Per això, els abocaments d'Andorra portats allà on es porten no són tan significatius com això, però per nosaltres són essencials.

A mi tampoc m'agrada que cada vegada que haguem de parlar de crèdits extraordinaris tinguem un ball de números tant important que doni la impressió que estem malbaratant els diners del país.

Ja vam discutir aquí una altra vegada el perquè de l'empacadora, de la màquina de compactar deixalles. No ho farem ara perquè està als diaris del Consell, però vostè n'ha parlat. Allò pot semblar que vam llençar diners, però era una previsió de prudència. Era la prudència elemental que em sembla que vostè ens va agrair, *inclús*, o ens va reconèixer. Hi havia una prudència a fer-ho, perquè si no l'haguéssim

tingut...o he llegit malament el diari, doncs, el tornaré a llegir, Sr. López. li asseguro que sí. Ho hagués pogut fer en tot cas, si no ho va fer, perquè l'empacadora s'havia de tenir. Ara imagini's vostè que en plena negociació s'hagués provocat a qualsevol lloc receptor de les deixalles andorranes, un escàndol tant gran com hi ha hagut per coses molt més insignificants en altres llocs, i que no s'haguessin pogut rebre aquests residus andorrans. L'empacadora ens hagués servit llavors, i potser encara estaria servint ara.

La prudència del Govern era justificadíssima, i el cost que ha tingut lamentablement és un cost a fons perdut, és així mateix, però per evitar allò que podia ser un risc molt gran per no tenir la certesa absoluta de poder fer el que pensem que és el millor que es podia fer en aquell moment.

I el millor que es podia fer, i s'està fent ara és el que estem fent. És pagar un preu per poder baixar unes deixalles allà on ens les accepten, agrair que ens les acceptin, negociar, naturalment, any per any aquest contracte. Li puc avançar, per si m'ho vol demanar que el contracte actual ja és fins el 24 d'octubre. És a dir, la Generalitat actual ja ens ha renovat sense cap dificultat fins un any més. I per què ho fan per un any més? A mi també m'agradaria que m'ho fessin, que ens ho fessin per tres anys. Ens agradaria, però és molt comprensible.

Miri, inclús, pot pensar algú que si el Consell General, algun dia els nostres consellers liberals pensen que no ho fem gens bé com vostès creuen pensar, i ens diuen que no ens accepten alguna cosa, que no ens acceptin més abocaments. Això no passarà, n'estic convençut pel que fa al Grup Lliberal. N'estic molt convençut.

I per tant continuarem portant les deixalles avall, i cada vegada que venci aquest contracte, estic segur que Catalunya ens el renovarà amb l'acord d'Espanya. I això, la ministra ja n'ha parlat amb el nou conseller de la Generalitat de Catalunya, amb el qual va tenir una trobada que va ser d'una gran cordialitat i de franquesa, i durant la qual va agrair l'esforç que es fa, i se'l va posar amb antecedents, que ja n'estava prou, de tots els fets.

Per tant, estem discutint aquí molts números. Ja li he aclarit el tema de l'IVA, i li he dit que la part més important de desviació que pugui tenir són aquestes 40.000 tones a 30 euros, aquest és molt important, sense fangs, carns i sanitaris; unes 140.000 tones de residus domèstics.

També li he de dir que en un moment hi ha hagut un augment, en un principi es va disparar la part de residus sobre la previsió feta, i al final s'ha reduït. Al moment que som, ara parlant d'aquesta proposta de

crèdit extraordinari, una part d'aquesta proposta, probablement, no serà necessària, perquè hi ha hagut una reducció. Però ara ho sabem. No sabem ara quant, però tenim la impressió que hi ha hagut una reducció gràcies, probablement, a la separació, i gràcies a què una part petita encara de molts residus, a part del vidre que ja anava a fora, haurà pogut ser canalitzat d'una altra manera. Però d'això no en tinc ara dades per dir-li si ens hem estalviat 10.000 euros, 100.000 o 200.000. No li puc assegurar.

Però al principi sí que vam fer curt amb la valoració que hi havia. Era també un començament de final d'any, és a dir, per Nadal i per Cap d'Any jo he estat al forn incinerador quan encara existia, i allà l'acumulació que si portava al forn antic tardava a eliminar-se i a cremar-se més de 15 dies després de Cap d'Any. És a dir, que durant els 15 primers dies de gener hi havia un sobre treball allà per intentar reduir el consum diari dels camions de cada dia. S'acumulava allà les deixalles de tot el Nadal que són molt més grans.

Per això, és clar, vostè ha parlat molt de números, i jo li parlo de necessitats del país. I no entraré, i encara que a vostè li sorprengui, no entraré tant en el detall com vostè pretendria, perquè em sembla que no em correspon a mi en tot cas, i m'agradaria poder-ho fer, però li asseguro que amb els papers al davant i amb els experts que vulgui i amb els tècnics que vulgui, podrem debatre-ho quan vostè vulgui o quan vulguin els seus companys.

Pel que fa al que ha dit el Sr. Jordi Mas, ell ha parlat més d'imprevisió o de dificultat de fer les coses. Suposo que l'he tranquil·litzat al dir-li que és any per any el contracte, que està renovat, això sí. I que estic segur que si ell es trobés en la responsabilitat de Govern hauria de fer el mateix, d'intentar aconseguir-lo més llarg i si no ho aconseguís, doncs, es contentaria de tenir-lo per un any, d'alguna manera procurant que les coses es facin bé, procurant que l'empresa respongui i sabent que sí, que per alguns és un negoci, ben segur. Segur que per alguns és un negoci baixar camions carregats, com els que baixen terra, els que baixen pedres o els que baixen de tot. El que passa, és que la terra si fes falta la podríem guardar. El que no podem guardar són les deixalles domèstiques d'un país de 80.000 habitants o de 70.000 habitants en totes les visites que vénen cada dia a aquest país.

De moment, Sr. síndic és tot. Gràcies.

El Sr. síndic general:

Passem a un altre torn d'intervencions.

Sí, Sr. Esteve López, pel Grup Socialdemòcrata, teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, Sr. cap de Govern, jo li parlava de números, i vostè m'ha contestat amb lletres.

Si jo parlo de números és perquè estem discutint una llei de números, estem discutint una llei per la qual el Govern sol·licita que el Consell General aprovi un suplement de crèdit d'un milió i mig d'euros. És de números del que parlem, no de filosofia, ni de dioxines ni furans, ni del sexe dels àngels. No parlem d'això.

Quan vostè diu, i el president del grup parlamentari lliberal que els hi dona suport, que hi ha més residus dels previstos, doncs, tots els informes del Govern diuen exactament el contrari. Menys residus dels previstos, menys residus dels que inicialment s'havien previst.

Miri, encara que no li agradi parlar de números, molt ràpidament. El que s'havia pressupostat per a l'exportació temporal durant 3 mesos era d'1.288.000. La xifra que correspon a 7 mesos, tenint en compte el preu inicial és d'1.922.000. Evidentment, s'han exportat menys residus dels que s'havien previst inicialment. Això ho diuen els informes i ho diuen les certificacions. No ens vinguin aquí amb històries. Ho diuen els informes de Govern i ho diuen les certificacions de l'empresa.

El que ha passat és que s'ha augmentat el cost. Aquesta famosa addenda de la qual vostè no ha donat cap explicació, ni ens ha dit per quin motiu s'aplica des del començament, que fa pujar el preu per tona exportada de 55 a 85 euros. I això ha fet un total, segons la certificació, de 812.000 euros, Vostès, això, consideren que no cal publicar-ho al BOPA. Que és una petita ampliació sense importància, només és un 35% del contracte inicial, i que per tant, això no cal publicar-ho al BOPA. O com a mínim no ho publiquen. I no ho entenem per què no ho publiquen, I d'això no ens ha explicat res.

Miri, hi ha un altre aspecte que tampoc puc compartir, i veig que aquí el Govern i el grup parlamentari reproduïxen una mica els informes oficials del Govern. Jo tinc aquí un informe del 5 de desembre del 2002, del Ministeri d'Agricultura i Medi Ambient i del Ministeri d'Ordenament Territorial relatiu a l'ampliació del contracte dels treballs de redacció del projecte constructiu, construcció i explotació temporal del nou Centre de Transferència de Residus. Podem llegir en aquest informe, i cito textualment: "la condició que es

procedís a la classificació per a poder procedir a l'exportació no va ser mai mencionada en les reunions mantingudes amb el Ministeri de Medi Ambient espanyol, i per tant, no consta aquesta exigència en cap document dirigit a l'Administració andorrana. Vostè em diu que sí.

És clar, aquest informe datat -insisteixo- a 5 de desembre de 2002 el signa la mateixa persona que uns dies abans, el 8 d'octubre de 2002, va signar, també, el protocol per a la importació a la comunitat autònoma de Catalunya de residus procedents del Principat d'Andorra. I naturalment en aquest protocol, la condició primera d'aquest protocol diu textualment, no ho llegiré tot, però cita, si més no que: "... els residus els quals després de ser traslladats seran objecte de tria per garantir-ne la gestió adequada", fi de citació. Aquest document està signat el dia 8 d'octubre. Aquest informe que diu que mai se n'ha parlat d'aquesta exigència i que no existeix aquest compromís és del 5 de desembre.

En què quedem?

Sobre el tema de l'IVA, Sr. Forné, vostè diu que ja ho ha explicat. Doncs, no. No ho ha explicat. No ho ha explicat de cap manera.

Miri, a l'oferta presentada per EMPUB, a l'oferta que es presenta a concurs, EMPUB, lògicament, quan parla de l'exportació de residus a Espanya, fixa uns preus, i sobre aquests preus el mateix contracte i a la seva oferta, doncs, ens diu "... i un 7% d'IVA...", perquè és el que ens cobraran a Espanya, perquè és un impost que existeix a Espanya per fer una feina a Espanya.

En la mateixa oferta, variant 2, quan parla de la variant 2 que inclou la instal·lació provisional, el lloguer i l'operació de la màquina de fabricació de bales, ens diu que resulta un preu de 5.200 euros/dia, sense cap IVA, perquè és una empresa andorrana que fa una feina a Andorra. És lògic que no es cobri cap IVA.

Si us plau, com a mínim, jo ho entenc així. Jo no sé que pensen vostès. Però jo no he vist les empreses andorranes que facin feines aquí a Andorra que cobrin l'IVA als seus clients andorrans.

És una especialitat del Govern, això?

Finalment, sobre la màquina embaladora, Sr. Forné. Miri, vostè tampoc ens explica el problema. Ens ha tornat a explicar la seva gran teoria de què era necessària. Miri, jo avui no li he parlat si era necessària o no era necessària. D'això no li'n parlo.

Jo li pregunto: si l'oferta d'EMPUB ens diu que el preu del lloguer d'aquesta embaladora és de 478.000 euros. I això és el que diu l'oferta. I quan ara fa un

any vam aprovar un crèdit extraordinari, vam aprovar 478.000 pel lloguer de l'embaladora.

Ara el Govern ens demana 517.000. I això després d'explicar-nos que després d'àrdues negociacions, el Ministeri d'Agricultura i Medi Ambient havia aconseguit una rebaixa de 61.000 euros. Jo no ho entenc. I això no ens ho ha explicat tampoc. I com vostè comprendrà, en aquestes condicions, per molt que vostè vulgui parlar de lletres, jo vull parlar de números, i per tant, si no ens dóna aquesta explicació, nosaltres insistirem perquè es voti aquesta esmena.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Mixt, Sr. Jordi Mas teniu la paraula.

El Sr. Jordi Mas:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Molt breument, a veure, nosaltres vam argumentar bastant bé la nostra esmena a la totalitat amb la base de les nostres esmenes al pressupost. No entraré en el debat del forn, que ja es va fer altres vegades, i per tant, les consideracions ja han quedat reflectides en el Diari de Sessions d'aquesta Sala. Per tant, les diferències de criteri allí han quedat exposades.

Si avui estem davant d'aquesta necessitat econòmica del Govern és, justament, com hem dit en la nostra intervenció, pels compromisos signats amb les empreses explotadores del Centre Transferències, que s'ha hagut de fer després del tancament del forn.

No podem compartir el mateix criteri, i per tant, nosaltres justifiquem les nostres esmenes en base al nostre posicionament polític dins del mateix debat de pressupost del Consell General. I per tant, vostès estan utilitzant per necessitat pròpia i per necessitats de conveni els diners de partides que nosaltres pensàvem i pensem, i així ens ho va acordar el Consell, que anaven destinades a altres necessitats que sí que van estar aprovades.

Pel que fa al tema dels preus que estan conferits, evidentment hi ha contractes signats, i per tant, vostès no tenen res més que fer que respectar-los. Altra cosa és que compartíssim, realment, les bases d'aquests mateixos convenis o contractes que han signat.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Lliberal?

Pel Govern?

Sí, Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. López quan m'ha dit que els contractes i l'exigència dels 30 euros que eren pel centre de triatge a baix, -perquè no l'havíem pogut fer aquí, perquè si l'haguéssim fet aquí ens haguéssim estalviat, en principi, aquests 30 euros-, potser llavors hagués costat més el transport, perquè s'hagués hagut de fer separat. Però en fi, es va haver d'acceptar -i ho dic amb aquestes paraules i no amb d'altres-, es va haver d'acceptar aquests 30 euros de suplement que va exigir la Generalitat pel tractament i pel triatge, es fes extensivament, no es fes, o es fes com calgui. Jo sé que es fa com cal, perquè és una exigència de la Llei i dels reglaments de la Generalitat de Catalunya.

Per tant, allò va ser una exigència que si no constava escrita, -jo no li puc dir si constava o no, sí que va ser feta abans de firmar. Llavors quan es va demanar que s'havia d'acordar aquest pas, era una exigència imprescindible. Això va ser així.

A veure, ens haguéssim pogut negar i haguéssim pogut demanar un certificat de notari dient-ho que ho hem exigit des del primer dia o no! No ho sé. Si en algun informe hi ha una contradicció sobre si s'havia demanat o no s'havia demanat, ho haurem de mirar. Jo aquí no li puc assegurar res d'això. No li puc dir perquè no tinc els documents aquí, ni puc mirar-me'ls. Em sembla, bé, podem mirar-ho en tot detall tranquil·lament, i li asseguro que ho farem. Però el que sí que li puc assegurar és que aquesta exigència era certa. I una vegada hi ha una exigència així, és pot dir que el Govern ho podia haver fet d'una altra manera, vostè ho pot dir, però no teníem gaires més coses a fer que acceptar-ho i pagar-ho.

I això és el que hem de fer. I què va passar? Que naturalment, de les dates que parlem, estem a l'octubre, al novembre i al desembre, el pressupost ja estava en aquesta casa a tràmit. Ja no es podia fer esmenes per dir, ha passat això. En el moment que vam saber-ho no es podia fer una esmena per dir afegim-hi això. Va ser aprovat el pressupost i ens vam trobar forçats a demanar-ho després. Però es tracta de diners de l'Estat, d'uns diners que han sortit del mateix lloc que haguessin sortit si haguessin estat al pressupost.

Es pot queixar vostè legítimament i el seu grup parlamentari i el Grup Parlamentari Mixt que no hem tingut la correcció parlamentària de poder-ho atribuir tot en cada moment i en cada lloc. En aquest cas no ha pogut ser. Per això vinc al que ha

comentat abans el Sr. Bartumeu a l'altra esmena, a veure, no és una pràctica habitual. Com altres vegades he dit aquí, encara que aquest cas, del forn, les quantitats són importants, són relativament importants en diners, -en euros-, el conjunt de les vegades que el Govern ha de demanar a aquesta Cambra crèdits extraordinaris ha anat baixant cada any i està baixant encara, malgrat aquesta incidència molt particular del forn incinerador i les conseqüències del seu tancament. Sense el tancament del forn i sense totes les conseqüències del trasllat de residus i del tractament, el recurs del crèdit extraordinari jo estaria disposat a fer una juguesca a veure si en algun altre parlament del món -occidental, s'entén- hi hagués gaires diferències amb el d'Andorra, i no són a favor nostre a l'hora de presentar crèdits extraordinaris, tenint en compte que molts parlaments del món tenen altres sistemes els seus governs que no són els d'aquí. Tenen "ordonances", tenen decrets llei, tenen molts altres procediments que nosaltres la nostra Constitució no ens dona.

Per tant, rebato el que vostè pretén quan creu que no hi ha explicacions. Les explicacions hi són, i sobretot hi ha una necessitat peremptòria de fer les coses perquè puguin sortir aquests residus de manera continuada cada dia, perquè cada dia es fan.

I el que ha dit el Sr. Mas, bé, jo vinc a dir que sí que em sap greu que no es puguin dedicar els diners al que es va acordar per aquella moció que vostès van presentar. Però és clar, aquí estem en un tema de prioritats. Lamentablement estem en un tema de prioritats, i la prioritat és alliberar-nos, mentre no acabem el Centre de Transferència de Residus, de tots els residus que tenim a Andorra cada dia d'una manera que no ens perjudiqui. El cert és que, a veure, no és un sistema desitjable, però si hi hagués un espai en un lloc ignot i remot en el qual hi poguessin anar els residus d'Andorra durant sempre, ens podríem estalviar el centre de tractament. Però això no es planteja perquè és un tema pràcticament de sobirania de país i de solidaritat amb els països veïns. I no podem fer pretendre de cap manera que els veïns assumeixin allò que nosaltres produïm en quant a residus.

El que sí hem de fer i fem és anar-los reduint cada vegada més a l'origen, anar-los tractant, i això requereix, en algun moment, complir els compromisos adquirits encara que siguin a vegades sota la pressió necessària que era una cosa difícil de fer admetre fora d'aquí. I repeteixo, hi ha més debat sobre aquest tema a Andorra mateix, que és la principal beneficiària de poder-los exportar que en el lloc on van a parar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Altres torn d'intervenció pels grups.

Sí, Sr. Esteve López teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. Forné, miri, molt breument. Vostè diu que les explicacions hi són. Potser sí, però no ens les dona. Potser sí que hi són però no ens les dona. Com a mínim ara no ens les ha donat.

Només és per matisar o rebatre l'única cosa que ha dit en relació a aquest compromís amb la Generalitat de Catalunya. Naturalment, Sr. Forné, que la Generalitat de Catalunya no pot acceptar que s'aboquin els residus sense classificar. No ara, ja fa temps. Ja fa temps que es fa d'aquesta manera. Es fa una classificació prèvia de residus.

Però, Sr. Forné, jo li insisteixo, vostès saben o són conscients, o, com a mínim, m'imagino que entenen quan signen els protocols el que diuen. Aquest protocol, que si es negociava des de feia uns dies, es va signar el dia 8 d'octubre. I vostè, Sr. Forné, el pressupost no el va presentar a aquesta casa el dia 8 d'octubre. Vostè el va presentar a final de mes. Vostès podien incloure perfectament la classificació dins del pressupost. I no ens expliqui, no ens vingui a... es vulgui fer sopars de duro. Ens diu: no, perquè és clar, això no ho podem fer, això s'ha negociat durant el mes de novembre, el mes de desembre. És una cosa del dia 8 d'octubre abans de signar el contracte amb l'empresa EMPUB. Al moment que se signa el contracte, se sap perfectament que Catalunya exigeix...

Sr. Forné, no em digui que no!

Si aquí té un protocol signat per la responsable de Medi Ambient, signat per una banda pel gerent de la Junta de Residus de Catalunya pel qual s'autoritza la importació de residus a Catalunya, i es diu que cal que es faci la tria. I això està signat el dia 8 d'octubre. No em digui que no ho saben. Si no ho saben és que no es llegeixen els protocols.

És tot. Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Mixt, alguna altra intervenció?

Pel Grup Lliberal?

El Govern vol tornar a intervenir?

Cap més intervenció?

Bé, si no hi ha cap més intervenció passarem a la votació conjunta de les esmenes. Us recordo que sí

és sí a les esmenes, i no és no a les esmenes, i per tant, doncs, aprovació del Projecte de llei.

Sr. secretari general si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí
M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró : No
M. I. Sr. Patrick García Ricart : Sí
M. I. Sr. Marcel Llovera Massana : No
M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí
M. I. Sra. Maïtena Manciet Fouchier : No
M. I. Sr. Jordi Mas Torres : Sí
M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No
M. I. Sr. Joan Monegal Blasi : Sí
M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No
M. I. Sr. Cándid Naudi Mora : No
M. I. Sra. Clara Pintat Rossell : No
M. I. Sr. Emili Prats Grau : No
M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : No
M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle : Sí
M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí
M. I. Sr. Óscar Rossell Margalef : No
M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany : No
M. I. Sr. Francesc Areny Casal : No
M. I. Sr. Josep Areny Fité : No
M. I. Sra. Olga Areny Sánchez : Sí
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí
M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa : No
M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí
M. I. Sr. Jordi Daban Alsina : No

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Sr. Secretari si voleu procedir al recompte.

El Sr. Esteve López:

Sí, Sr. síndic.

10 vots a favor, i 15 en contra.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Bé, doncs, a la vista del resultat de la votació, queden desestimades les esmenes, i atès que no s'han presentat esmenes a l'articulat, declaro aprovat el Projecte de llei.

Passem al punt següent...

Sí, Sr. Jaume Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies.

Invoco l'article 78 per fer una breu explicació del sentit del nostre vot a la vista de com ha anat el debat.

El Sr. síndic general:

Teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

El Grup Parlamentari Socialdemòcrata ha votat sí a aquesta esmena per considerar que no tot és acceptable en aquesta Cambra, i que no cal anar a buscar exemples en altres parlaments per pretendre que això és una bassa d'oli.

Hem votat que sí, perquè entenem que no es poden acceptar pagaments amb anotacions manuscrites, i després dir que el cap de Govern no és el comptable del Govern, i que no sap el que ha passat.

Hem votat que sí, perquè no es poden fer pagaments il·legals d'IVA, i després dir que algú els ha reclamat sense haver aportat els documents a aquesta Cambra, tal com és obligació i norma legal en aquest país.

I finalment hem votat sí, perquè entenem que tot això és la demostració d'una lleugeresa en el tractament de les relacions del Govern amb el Consell General i en el tractament de la despesa pública, que no es pot acceptar. Perquè si el cap de Govern no és el comptable del Govern, algú hauria d'explicar com es fan pagaments amb anotacions manuscrites. I si no ho pot fer el cap de Govern, ho hauria de fer la ministra de Finances que no ha dit res, ho podria fer el ministre d'Ordenament del Territori que acaba de reincorporar-se a la Sala i que no ha assistit al debat, ho podria fer la ministra de Medi Ambient que senzillament no ha comparegut.

Per tot això hem votat sí, perquè potser ja n'hi comença a haver prou d'aquesta manera de tractar el Consell General i els diners públics que, no ho puc definir d'una altra manera, que és tractar-ho de qualsevol manera, sense cap respecte a la legalitat.

El Sr. síndic general:

No, no hi ha intervencions. És una explicació de vot, i doncs s'ha acabat el debat Sr. cap de Govern.

Si no hi ha cap altra explicació de vot...

No, no, si us plau, és una explicació de vot i s'ha acabat el debat. Reglamentàriament és així.

Cap més explicació de vot per part dels grups parlamentaris.

Doncs, passarem al punt següent, al punt número 4.

4- Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, al Projecte de llei de suplement de crèdit per finançar les despeses ocasionades per diversos serveis d'helicòpter de l'Administració general de la temporada 2002-2003.

El Projecte de llei fou publicat en el Butlletí número 4/2004, del 22 de gener, i el Grup Parlamentari Socialdemòcrata hi ha presentat una esmena a la totalitat que ha estat publicada en el Butlletí número 13/2004, del 26 de març.

Doncs, és el Sr. Josep Dallerès que intervé per exposar l'esmena, pel Grup Socialdemòcrata. Teniu la paraula Sr. Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

En data 18 de desembre del 2003, vam donar suport a un suplement de crèdit presentat pel Govern per finançar despeses derivades de la utilització de mitjans aeris.

Lamentablement no pot ser així en aquesta ocasió.

És per això que hem presentat esmena a la totalitat al Projecte de llei de suplement de crèdit per finançar les despeses ocasionades per diversos serveis d'helicòpter de l'Administració general de la temporada 2002-2003, que va ser publicat en el Butlletí del Consell General de 22 de gener, número 4/2004.

Hem presentat aquesta esmena a la totalitat per tres raons que són d'ordre diferent.

La primera raó es sustenta per la manca de claredat que es desprèn de la informació donada (recordem aquí, que fou donada a demanda de la mateixa Sindicatura en un primer temps, vist que el Govern havia *oblidat* adjuntar-la, cosa que, per altra banda, es podria entendre sempre i quant no es repetissin els oblitats de forma tan reiteradament! La resta ens va ser tramesa a demanda del conseller socialdemòcrata, Sr. Jaume Bartumeu!)

De l'anàlisi de la informació finalment rebuda en surt que, l'article 3 del Plec de bases per a la contractació dels serveis d'helicòpter per a l'ús de l'Administració general temporada 2002-2003 diu literalment, i llegeixo: "Aquest contracte s'inicia a partir del dia 1 de juliol del 2002, té una durada vàlida fins el dia 30 de juny del 2003 i podrà ser prorrogat, a demanda del Govern, un màxim de tres mesos.", fi de citació.

Això vol dir que, en cas de pròrroga, aquesta, només pot ser feta per tres mesos, el que ens porta fins al 30 de setembre.

Ni en la memòria, ni en la documentació sol·licitada per la Sindicatura, ni en els complements requerits no consta cap pròrroga per més que en la memòria es faci constar, -cito- que el suplement de crèdit és "per pagaments dels treballs efectuats i no abonats o en curs d'abonament i dels previstos en el contracte d'Heliand SA fins a darrers del 2003", (fins a darrers del 2003 ho subratllo jo).

Verificant el BOPA, trobem en el número 73 any 15, de 8 d'octubre del 2003, una pròrroga del contracte que va del dia 1 d'octubre fins al 31 de desembre del 2003.

És això conforme al plec de bases signat pel Govern?

Aparentment no.

En base a la documentació que obra en el Consell General? És evident que no.

L'única pròrroga que es podia realitzar era, segons el plec de bases, de l'1 de juliol fins al 30 de setembre! Aquesta és la primera raó.

Passem a la segona. No ens queda clar, al Grup Socialdemòcrata, dubto que pugui quedar clar per a qualsevol ésser racional que llegeixi els cinc paràgrafs més el quadre resum, que conformen la pàgina que constitueix la memòria adjunta al Projecte de llei, si es tracta d'aprovar una quantitat que correspon a l'Administració general o si es tracta, en realitat, d'aprovar-ne dues de quantitats diferents, però sumades l'una corresponent a un increment pressupostari de l'Administració general, i l'altra corresponent a una quantitat que en ser revertida al SAAS, modifica el pressupost aprovat per aquesta entitat. Estaríem, doncs, davant de dos complements o suplementos de crèdit diferents.

De ser així enteníem que hauria calgut entrar dos textos diferents, vist que l'article 2 del pressupost s'aprova per separat.

I entenem que hauria haver estat així, perquè del que es desprèn de la carta de data 30 de gener del 2004, signada pel Sr. Enric Pujal Areny, que per delegació contestava al subsíndic general trametent-li un complement de documentació demanada, no existeix cap document contractual entre el Govern i

el SAAS que reguli aquest aspecte; és a dir una prestació de serveis entre un organisme i l'altre, contràriament al que deixava entendre la memòria.

Per altra banda, el que sí es desprèn de la resta de documentació que fa referència a trasllat assistit interhospitalari és que aquest l'assumeix directament el propi SAAS en base al seu pressupost.

Tal com ha estat per als demés anys, en la Llei del pressupost general per al 2003, el pressupost general i el del SAAS, tot i formar part, tot dos, del pressupost general van ser aprovats per quantitats ben definides i separades.

En base, doncs, a la Llei del pressupost i a la de finances públiques, els pressupostos han de ser modificats de la mateixa manera, és a dir, per separat.

Tercera raó. Un cop analitzada la documentació que amb feines i treball va acabar obrant en la nostra mà, i confrontada aquesta amb la que va ser tramesa justificant la Llei de suplement de crèdit que va ser aprovada el dia 18 de desembre del 2003, -Llei a la que nosaltres també vam donar suport-, entenem que existeix una duplicitat.

Vénen relacionades amb el mateix concepte, 49 hores i 47 minuts de serveis extraordinaris prestats en extincions d'incendis a Catalunya en la mateixa època.

Són les que van ser motiu de la Llei anterior i, al nostre entendre, i en base a la documentació que disposem, considerem que es tracten de les mateixes hores.

Aquestes tres raons són, creiem, suficients per a justificar la nostra esmena a la totalitat.

Entenem que el Govern faria un bon favor al Grup Parlamentari Lliberal si, a la vista de l'exposat retirés la Llei sense obligar a una votació.

Tenir la majoria no sempre és tenir la raó.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Ara o al final?

Ara?

Sí, Sr. ministre d'economia teniu la paraula.

El Sr. Miquel Àlvarez:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, doncs, passaré directament a contestar les tres preguntes del M. I. Sr. Josep Dallerès al respecte d'aquest Projecte de Llei de suplement de crèdit per finançar les despeses ocasionades per diversos serveis

d'helicòpter de l'Administració que avui presentem, després de presentar el Govern el corresponent avenç de fons per un import de 152.109, 94 euros, al qual havíem de fer front.

El crèdit contemplat en el pressupost era de 300.000 euros per la prestació de servei d'helicòpter que acumula els serveis dels organismes del Govern, i el de trasllat interhospitalari de pacients crítics que el Govern va pagant des de -que sapiguem nosaltres- l'any 1999 per suplir aquest crèdit, per suplir aquest augment de despesa que va pujar una prestació de serveis de 475.546 euros...

(Se senten veus)

Perdó...

Per suplir aquestes despeses, com he dit, vam presentar aquest avenç de fons al Govern a final d'any, doncs, havíem previst 30.000 euros pel transport crític, de pacients crítics interhospitalaris, i el total va pujar 63.417 euros. I havíem pressupostat 270.000 euros per cobrir el que és el transport amb helicòpter de l'Administració, i havia finalment pujat a 412.128,56 euros.

Per aquest motiu, hem avaluat quin és realment l'augment d'aquests paràmetres. Hem vist que durant el primer... el contracte anterior, el present, que va de l'abril del 2001 al juny del 2002, durant aquests 15 mesos vam realitzar unes 46 hores d'emergències, que és el document que vam passar a demanda del Sr. Bartumeu, i amb les hores planificades teníem un total d'hores de 6 hores 50 minuts per a la gestió dels allaus.

Durant el següent contracte que va anar del 7 de juliol del 2002 al desembre del 2003, ens vam trobar o ha sigut necessari realitzar 103 hores d'emergències, i 30 hores 22 minuts per a la gestió de les allaus, cosa que ha augmentat de forma considerable els serveis d'urgència o de factors imprevisibles el contracte.

És veritat, com ha dit el Sr. Dallerès, que consta en aquesta informació donada unes 49 hores 47 minuts, que són serveis que es van prestar a extincions d'incendis a Catalunya, i que no han estat trets d'aquesta gràfica, però no era la intenció... hi ha una marca indicant que són aquests serveis. I com ell molt bé ha dit, són unes despeses que ja van ser considerades el 18 de desembre del 2003.

Respecte a la relació del SAAS i el Ministeri d'economia, és cert que en el present moment no hi ha un contracte entre el SAAS i el Ministeri o el Govern perquè, oficialment, el Govern assumeixi aquests costos, però que ho ve fent. Nosaltres vam ser avisats per intervenció, perquè es procedís a firmar aquest contracte. Els directors tant del SAAS

com el director d'Economia estan treballant sobre el contracte, i tant bon punt el tinguin fet, procedirem a la seva firma.

Amb aquest contracte, el Govern ha de regular la seva relació amb el SAAS, reconeixent-se la seva capacitat d'assumir aquests costos, que ja ve fent, com he dit, pel trasllat de pacients crítics interhospitalari. I respecte a llur contracte que ja té el SAAS amb les empreses de sistemes d'emergències mèdiques SASEMSA i l'empresa *Centre Hospitalier Universitaire de Toulouse* pel trasllat interhospitalari, com ja he dit, de pacient crítics.

Pel que respecta al contracte o a l'allargament del contracte dels serveis d'helicòpter, que com molt bé ha dit el Sr. Dallerès al punt número 3, -i cito-, deia que: "aquest contracte s'inicia l'1 de juliol del 2002 i té una durada vàlida fins el dia 30 de juny del 2003, i podrà ser prorrogat a demanda del Govern fins a un màxim de tres mesos". Aquest contracte es va decidir d'allargar-se 6 mesos donat que per la llei... perdó... donat que vam considerar que podíem allargar un període d'un 20% més segons la Llei de contractació pública. Llavors vam allargar el contracte a 18 mesos, passant de 15 a 18 mesos.

La raó d'això va ser que volíem tenir contractes de prestació de serveis dels helicòpters unificats amb els pressupostos anyals, i no tenir els serveis de l'helicòpter amb contractes que ens quedaven despenjats un any per un altre sense poder controlar adequadament els seus costos, i fer-ho així és més senzill per a l'Administració.

No sé si he clarificat les preguntes que ha fet el Sr. Dallerès. En tot cas, estic a la seva disposició per més aclariments.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Passarem a la intervenció dels altres grups parlamentaris

Pel Grup Mixt?

Sí, Sr. Jordi Mas, teniu la paraula.

El Sr. Jordi Mas:

Molt breument.

Els consellers generals del Grup Mixt compartim l'exposició que ha fet el Grup Socialdemòcrata en aquest aspecte. Nosaltres no vam presentar esmena a la totalitat a aquest Projecte de Llei, perquè també entenem el servei que presta l'helicòpter pel rescat en muntanya, i pel trasllat de malalts, és un tema prou important. Això és el que ens va retenir en el fet de poder presentar aquesta esmena, però

evidentment compartim el fons de tot l'exposat, i demanàriem al Govern que regularitzés la situació al més aviat possible.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Lliberal alguna intervenció?

Sí, Sr. Oscar Rossell teniu la paraula.

El Sr. Óscar Rossell:

Gràcies Sr. síndic.

Escoltades les explicacions que ens ha donat el Sr. ministre quant a l'augment del cost del servei d'helicòpter en l'exercici anterior, i donat que s'han produït una quantitat de vols per motius d'urgència i força major no previsibles, és procedent utilitzar la figura del suplement de crèdit per fer front a dites despeses.

Els casos que s'han produït no són previsibles i entenem que cal fer front a les quantitats degudes.

Referent al conveni que com diu el Sr. ministre s'està elaborant entre el SAAS i el Govern per a normalitzar aquesta situació, el Grup Lliberal us demana que es dugui a terme al més aviat possible, Sr. ministre.

Entenem, en tot cas, que el servei de transport urgent interhospitalari de pacients s'ha de continuar cobrint quan sigui necessari pel bé dels malalts, accidentats i pel bon nom de la sanitat andorrana.

En tot cas, el Grup Parlamentari Lliberal votarà en contra de l'esmena a la totalitat del Projecte de Llei de suplement de crèdit presentada pel Grup Socialdemòcrata.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem a les intervencions dels grups parlamentaris.

Sr. Dallerès, pel Grup Socialdemòcrata, teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, després de les explicacions del Sr. ministre, que en dos punts corrobora el que jo he dit. És a dir que admet que hi ha una duplicitat dins del crèdit, vist que hi ha una part que són les 49 hores 47 minuts, que ja van estar, doncs, aprovades per crèdit.

Referent al tema del SAAS, doncs, ja m'ha dit de viva veu el que ja ens va dir, de fet, per carta amb la

documentació tramesa. És a dir, que no existeix el conveni. Que no té perquè existir. Jo dic, el tema és que tal com ha estat presentat el crèdit, ha estat mal presentat entre nosaltres vist que havia de ser amb dos crèdits.

S'augmenta en realitat la partida que es va aprovar en el pressupost 2003, corresponent al SAAS, i s'augmenta la partida que es va aprovar pel Govern. Quan a dins del text de Llei que se'ns proposa, únicament hi ha un augment de la partida del Govern, el qual, no correspon a la quantitat del Govern i no queda regularitzada la partida corresponent al SAAS.

Referent al tercer punt, que és la famosa pròrroga, el Sr. ministre em diu que van decidir en base a la Llei de contractació pública una pròrroga de 6 mesos. En realitat, quan mirem el BOPA número 73, de 8 d'octubre del 2003, la pròrroga està feta única i exclusivament per a 3 mesos, i està feta de l'1 d'octubre fins al 31 de desembre. El que vol dir que a 30 de juny va caducar el contracte, i difícilment es podia prorrogar al cap de 3 mesos. En tot cas, la pròrroga anterior no existeix, no hi és. Doncs, no va ser publicada al BOPA i, en tot cas, no se'ns ha tramès a nosaltres dins de la informació.

Referent a la intervenció del conseller general del Grup Lliberal, lamento que no m'hagi escoltat, i no sé s'hi ha escoltat bé el ministre, però el ministre m'ha donat la raó, com a mínim, en dos dels meus extrems, com vinc de plantejar alhora, i el conveni SAAS-Govern jo no insisteixo perquè es faci o no. És a dir, a mi em va bé que el SAAS continuï fent tal com ha fet fins ara, i que ho continuï assumint, tal com surt de la documentació. És una altra opció, però no té perquè ser.

En tot cas, insisteixo, el crèdit tal com s'ha presentat entenem que no s'ha presentat tal com havia de ser. Lamento que ja el Grup Lliberal hagi pres la decisió de votar en contra. Em sembla que votaran en contra de la nostra esmena que pot portar a arreglar una cosa que entenem que està mal feta.

Res més. I és per aquest motiu que he demanat al Govern que evités una votació d'una cosa que d'entrada, ja, com a mínim, en un punt una duplictat amb un crèdit que ja es va votar al desembre de l'any passat.

El Sr. síndic general:

El Govern vol tornar a intervenir?

Sí, Sr. ministre d'Economia teniu la paraula.

El Sr. Miquel Àlvarez:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Doncs, no se'm deu haver entès suficientment bé. Sí que he dit respecte a aquestes 49 hores que els nostres serveis de Bombers van prestar amb extincions d'incendis a Catalunya. Que és cert, van estar... es va portar a votació el cost d'aquestes hores amb un crèdit el 18 de desembre del 2003. Aquestes hores no estan incloses en aquest suplement de crèdit que s'està demanant.

El cost del contracte amb ELIAND exceptuant aquestes hores, aquestes 49 hores 47 minuts, del servei de Bombers, puja a 412.128, 56 euros.

Com he dit, la majoria del sobrecost d'aquest contracte, aquests 118.692,50 euros vénen donats per l'augment que no es va tenir en compte. Perquè senzillament són intervencions d'urgència del Servei de Bombers i del Servei de Policia, que comparat amb el contracte anterior, doncs, va passar, o estimàvem que normalment el contracte anterior va ser unes 46 hores, i aquesta vegada han estat unes 102... perdó, quasi bé 103 hores.

També...

No, No...

Si suméssim aquestes, sortirien 153,47 hores, i li estic dient que són 103 hores. El que passa, aquí s'han inclòs dins d'aquest l'horari de prestacions d'helicòpter al Govern, però s'ha posat aquest asterisc. El que passa és que no es va mencionar que ja estaven liquidades.

Pel respecte, també, a l'augment de cost d'aquest servei d'helicòpter també hi ha hagut un imprevist que és la gestió de les allaus. Durant el primer... al pressupost anterior, el contracte anterior que va durar 15 mesos, de l'abril del 2001 al juny 2002, es van realitzar 6 hores 50 minuts per la gestió de les allaus. Amb aquest últim període de temps que va des del juny del 2002 al desembre del 2003 s'han realitzat 30,22 hores. Aquest és part de l'increment, del notable increment que ha tingut el cost del servei d'helicòpter per a l'Administració general.

Malauradament no hem pogut disminuir de forma important o disminuir... sí que s'ha contingut, però no hem pogut disminuir els treballs planificats d'helicòpter per altres serveis de Govern. Però, una de les fites que ens vam proposar al fer un pressupost més contingut, era intentar reduir aquestes hores de vol d'helicòpter, però malauradament no han pogut ser disminuïdes, doncs, perquè aquests treballs han estat igualment necessaris.

Per respecte a la utilització del transport de pacients crítics intrahospitalaris, doncs, es va preveure una xifra de 30.000 euros, i com bé pot saber, doncs, és

difícil poder presumir quina serà la utilització d'aquest tipus de transport, que durant els anys precedents ha tingut variacions molt importants. Des del 99 fins al 2003 hem tingut variacions que han oscil·lat des de 29.700 euros anuals a 55.453 euros anuals, un altre any al 2001 a 21.747 euros, i al 2002 a 61.600 euros. Es va pressupostar 30.000 euros. S'ha vist que és insuficient, i per això es demana aquesta Llei de suplement de crèdit.

Respecte al conveni que s'ha de signar entre el SAAS i el Ministeri d'Economia, en aquest cas, doncs, li he de dir que sí, que la intervenció del Ministeri de Finances ens va avisar que no hi havia aquest tipus de conveni signat, i quan vam tenir coneixement d'això, doncs, vaig emplaçar el meu director del Ministeri que es posés en contacte amb el director del SAAS, per firmar aquest tipus de conveni i mantenir assegurat aquest tipus de transport que, evidentment, tant nosaltres com vostès, coincidim amb que és absolutament necessari, i continuem fent, a pesar que encara no s'ha signat aquest conveni, però quan estigui a punt, doncs, el firmarem.

Respecte a la durada del contracte, potser m'he explicat malament, també, disculpin. És veritat, el contracte era d'un any per poder-se ampliar 3 mesos més. Nosaltres vam fer una ampliació de contracte de 6 mesos donat que, com ja li he dit, la Llei de contractació pública ens permet prorrogar aquest contracte fins a un 20% del seu import. I vam tenir un informe favorable al respecte, i llavors es va poder prorrogar els 3 mesos que eren prorrogables de contracte més 3 mesos més, que eren els que realment volíem prorrogar. Vam passar de 15 mesos a 18 mesos.

És tot, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Mixt alguna intervenció?

Pel Grup Lliberal?

Sí, Sr. Càndid Naudi teniu la paraula.

El Sr. Càndid Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, miri Sr. Dallerès, nosaltres hem estat molt atents a la seva explicació i també a l'explicació del Sr. ministre. Evidentment, nosaltres som molt sensibles amb el que vostè està dient que pot haver-hi duplictat. Però, per les explicacions que ens acaba de donar el Sr. ministre i per la taula que jo tinc al davant meu, que deu ser la mateixa que vostè té.

A veure, jo no les veig, i si em permet, Sr. síndic, voldria fer una pregunta molt directa al Sr. ministre amb el sentit de dir: Sr. ministre, vostè està molt segur que no hi ha duplictat tal com ho veig jo en aquest full, per tant, si no hi ha duplictat nosaltres donaríem aquest crèdit per bo, i tot i estar molt atent a la seva explicació, Sr. Dallerès, perquè si hi hagués duplictat estaríem d'acord amb vostè.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem a altres intervencions dels grups.

Sí, Sr. Dallerès, pel Grup Socialdemòcrata, teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure, jo no sé quina taula teniu ni en base a quina taula m'ha parlat el Sr. ministre, però les xifres no em corresponen. I ha parlat de 152 hores o no sé quant. Jo la taula que tinc que és en base a la documentació que ens va arribar al Consell... després estem parlant de 132 hores, si resto les 49 estem a 83 i no a 103. És a dir, no em quadra en base a la documentació que tinc, que ens ha arribat via Sindicatura. No en tinc cap més jo de documentació.

Això pel tema de les hores.

Com a mínim amb la documentació que obra a dins dels grups parlamentaris que ha arribat per via de Sindicatura, o llavors no estem parlant de les mateixes documentacions, perquè no em quadren les xifres de res.

Referent al tema del conveni del SAAS i del Govern, jo ja he dit que nosaltres no insistim pas sobre aquest tema. El que és evident és que si mai es firma el conveni entre SAAS i Govern, no serà retroactiu, serà un conveni que actuarà a partir d'aquell moment i que tindrà legalitat a partir d'allà. Però no per solventar un problema que és anterior a la signatura del conveni.

I doncs, insisteixo en què s'està fent malament i s'haurà de rectificar.

Quan es va aprovar el pressupost, el pressupost es va aprovar per separat: el pressupost de l'Administració general i la quantitat que va al SAAS. Aquí s'està dient que una part d'aquest suplement se n'anirà cap al SAAS, i en canvi no figura enlloc l'augment que correspon al SAAS.

Em sembla...

(Se senten veus)

Això és en base a la memòria que tenim nosaltres.

I llavors hi ha un altre punt que és el punt de l'informe... el punt de l'ampliació del conveni en base a la Llei de contractació pública. Mireu, si hi ha hagut un informe favorable, aquest informe nosaltres tampoc el tenim. I l'únic document que tenim i que no va arribar amb la documentació adjunta, que l'hem anat a buscar nosaltres, mirant dia a dia el BOPA, és una ampliació de 3 mesos que s'ha fet quan ja el contracte estava caducat.

És a dir que no ens quadra per massa costats.

Al límit, podria entendre que hi hagués, tot i que el conveni diu que la pròrroga serà de 3 mesos prorrogables, a partir del 30 de juny. Doncs, que se'n van fins al 30 de setembre

Que en base a la llei s'hagués fet un augment de 6 mesos del contracte? Però és que no s'ha fet. S'ha fet en data 1 de setembre... 1 d'octubre, perdó.

Em sembla que hi ha massa elements que no quadren, i en tot cas, en base a la informació. No sé si el Grup Lliberal disposa d'informació arribada per una altra via, però en base a la informació que tenim, arribada de Sindicatura, a mi les xifres aquestes no em quadren.

El Sr. síndic general:

Sí, pel Govern, Sr. ministre d'Economia teniu la paraula.

El Sr. Miquel Àlvarez:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure, el document que nosaltres vam enviar respecte a hores de vol efectuades de l'1 del 7 del 2002 al 31 del 12 del 2003, on a la columna emergències hi ha 18 hores 30 minuts fetes pel Servei de Policia, 85 hores 30 minuts fetes pel Servei de Bombers.

(Se senten veus)

No és aquest paper?

El Sr. síndic general:

Si us plau, sí Sr. Dallerès breument.

El Sr. Josep Dallerès:

Únicament per dir que no estem parlant del mateix document, aparentment. Jo he fet referència a un document arribat en data 12 de gener que és el que s'envia a demanda de la Sindicatura, si no n'hi ha altre.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre continueu i aclariu-ho, si us plau.

El Sr. Miquel Àlvarez:

Si el document que es va enviar està equivocat, demano excuses, perquè llavors sí que és un error personal meu, de no haver enviat el document correcte o de no haver mirat si el document era correcte, si us plau, el verificaré. Però, ja li dic, no hi ha duplictat. Hi ha 18 hores 30 minuts del Servei de Policia, i 85 hores 30 minuts del Servei de Bombers.

Hi ha a demés una altra columna on hi marca 49,47 hores del Servei de Bombers que s'especifica que aquests serveis han estat prestats en extincions d'incendis a Catalunya. Que el cost d'aquestes hores, com molt bé ha dit el Sr. Dallerès havia estat resolt aquí al Consell el dia 18 de desembre del 2003.

Doncs, el total d'hores d'emergència són 103 hores.

Al respecte del conveni del SAAS amb el Ministeri d'Economia, evidentment, tots estem d'acord que el transport amb helicòpter de pacients crítics és indispensable. És un cost que ve assumint el Govern des de l'any 99, i que el Ministeri d'Economia ha assumit des de l'any 2002, des del pressupost del 2002 i que, com li he dit abans, se'ns va avisar d'Intervenció que no existia aquest conveni, i per això estem procedint a fer aquest conveni i a signar-lo. Però, evidentment, doncs, quan estigui preparat el signarem.

Ja està. Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Perdó, si vol completar la intervenció Sr. cap de Govern del Sr. ministre.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Constato que pel que veig des d'aquí els documents que té el Sr. Dallerès i el Sr. ministre són semblants, però no sé si són iguals. Jo li demanaria al Sr. síndic si podem passar a fer un ajornament sobre aquest punt de l'ordre del dia al final de la sessió, i després de la mitja part que vostè sol dir, acabar la discussió, si volen, havent-ho mirat fora d'aquí amb papers sobre la taula.

Suggereixo això, altrament hauríem de votar l'esmena per tornar a presentar... no passa res perquè està pagat, però sap greu que no ho puguem resoldre. És una cosa de poca importància encara que, des del punt de vista de procediment sí que té importància, i seria bo que arribéssim a fer quadrar els números,

perquè tinc la impressió que quadren, però que no tenim la mateixa explicació els uns i els altres.

I si no quadren, Sr. síndic, evidentment, jo mateix demanaré al Grup Parlamentari Lliberal que voti l'esmena, perquè no podem retirar la Llei ara mateix. Per tant, hauria de ser el procediment.

Ara, crec que demanar-li a vostè un aplaçament, si estan d'acord els grups parlamentaris, per parlar-ho després a la mitja part que fem en aquesta sessió habitualment, potser seria manera de no perdre de l'ordre del dia un tema transcendent però no tant fonamental com diria.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Bé, en tot cas començant pel final, evidentment, el Govern no podria retirar el Projecte de llei, això hauria de ser una decisió del Consell General, és a dir que s'acceptés, doncs, que és retirés la Llei, i que en tot cas, el tràmit quedaria clausurat. Això seria una possibilitat.

I quant a allò d'aplaçar aquest punt al final de la sessió, jo en tot cas, el que proposaria, si tothom hi està d'acord, és una suspensió de sessió, i examinar la documentació i tornar a reprendre la sessió amb aquest mateix punt de l'ordre del dia. En tot cas, això em sembla que seria el més prudent; no aplaçar-ho al final de la sessió.

Tothom està d'acord amb això?

Doncs, fem una suspensió de sessió, examinem això, i llavors reprendríem sobre aquest mateix punt de l'ordre del dia.

D'acord?

Se suspèn la sessió.

(Són les 18.15h)

Es reprèn la sessió.

(Són les 18.35h)

El Sr. síndic general:

Es reprèn la sessió amb el punt 4 de l'ordre del dia.

Sí, Sr. Cándid Naudi, pel Grup Lliberal, heu demanat la paraula.

El Sr. Cándid Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, si tots els grups parlamentaris hi estan d'acord, demanaria Sr. síndic, demanaria de cloure el tràmit parlamentari del punt número 4 de l'ordre del

dia, i deixar-ho així retornant-lo al Govern perquè, si escau, torni a ser presentat.

El Sr. síndic general:

Tothom està d'acord amb la demanda del Sr. Cándid Naudi?

Sí, Sr. Jaume Bartumeu, del Grup Socialdemòcrata, teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies.

Nosaltres estem d'acord en què es pugui revisar la documentació. Només aprofitaré per dir que també ens hauria agradat que en la qüestió del Centre de Transferència de Residus, on pensem que també els números no quadraven, hauria estat més ben inspirat el Grup Parlamentari Lliberal de fer-nos la mateixa proposta, i tornar a revisar la documentació.

Però, en tot cas, en el punt número 4 hi estem d'acord.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Jordi Mas, pel Grup Mixt, teniu la paraula.

El Sr. Jordi Mas:

Gràcies Sr. síndic.

També el Grup Mixt estem totalment d'acord en què es pugui retirar aquest punt de l'ordre del dia, i poder-ho tornar a presentar en bones condicions.

El Sr. síndic general:

D'acord, doncs, si tothom hi està d'acord, doncs, es retira aquest punt de l'ordre del dia, i es dona per clausurada la tramitació d'aquest punt.

D'acord?

Passem, doncs, a continuació al punt següent, punt número 5.

5- Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei laboral.

La Proposició de llei fou publicada en el Butlletí número 8/2004, del 25 de febrer. El criteri del Govern ha estat publicat en el Butlletí número 12/2004, del 19 de març.

Intervé en primer lloc el Govern per donar lectura del seu criteri.

Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

El Govern ha examinat la Proposició de Llei laboral presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany en nom del Grup Parlamentari Socialdemòcrata i presenta les observacions següents:

El Govern valora positivament aquesta Proposició de llei i també bona part de les seves disposicions.

Tot i això, el Govern vol destacar una divergència clara entre l'estratègia que el mateix Govern creu que convé més a la realitat andorrana en matèria de legislació laboral i els canvis sobtats, que podrien córrer el risc d'arribar a ser precipitats, que aportaria aquesta Proposició de llei.

La regulació de les relacions laborals i del dret del treball constitueix un dels pilars bàsics del sistema normatiu de l'Estat i és, com s'ha dit diverses vegades, una de les prioritats del Govern.

Perquè aquesta regulació sigui eficaç i adequada als interessos i a les qüestions que es plantegen en la societat andorrana cal que permeti el necessari equilibri econòmic entre els agents socials i que garanteixi que un desenvolupament econòmic sostingut i el benestar social desitjat convisquin en harmonia.

És un fet que la normativa laboral del nostre país no s'adequa a la realitat econòmica i social actual. Per això la divergència esmentada al principi és molt més de procediment i estratègia que no pas de fons. La voluntat d'aquest Govern és dur a terme una renovació progressiva del conjunt normatiu en matèria laboral per tal de modernitzar i millorar les condicions de treball de tots els ciutadans.

La Llei sobre el contracte de treball, aprovada pel Consell General el 12 de juny del 2003, marca l'inici d'una nova etapa en el recorregut que cal fer en matèria laboral. És obvi que la societat andorrana, des de tots els sectors, està fent un esforç per adaptar-se a aquesta regulació que constitueix un avenç important en la nostra legislació laboral.

No obstant això, la mateixa Llei sobre el contracte de treball demostra que el recorregut ha de ser progressiu i constant perquè els agents econòmics i socials es puguin anar adaptant als nous marcs normatius, i també perquè les noves disposicions legals es vagin adequant a les necessitats de tots els agents en un engranatge fluid i sense sotracs.

El teixit econòmic i empresarial del nostre país està compost majoritàriament per petites i mitjanes empreses de caràcter familiar. Es tracta d'una estructura econòmica molt dinàmica però alhora fràgil i els canvis bruscos poden ser perjudicials i

afectar negativament l'economia del país. Aquests fets expliquen en bona part l'avantatge d'una adaptació progressiva en relació amb transformacions brusques i més difícils d'assimilar.

Ateses les consideracions precedents, el Govern posa de manifest el seu criteri amb les conclusions següents:

- L'estratègia governamental en aquesta matèria consisteix a anar adaptant el marc jurídic laboral de manera progressiva per facilitar l'adequació entre legislació i realitat.

- El Govern s'ha imposat com a repte previ a altres regulacions, la ratificació de la Carta social europea revisada, que constitueix el marc més avançat per donar suport a totes les lleis específiques de caràcter laboral que se sotmetin al Consell General després de la ratificació.

- El Govern no està a favor que el país es doti d'una llei laboral de caràcter general. Aquest criteri, però, no es contradiu amb la voluntat governamental de continuar treballant en regulacions de qüestions fonamentals de manera sectorial. En aquest sentit, el Govern treballa per poder presentar al Consell General en el moment que consideri més oportú per a una implantació eficaç i adequada les lleis que regulin o que actualitzin -més aviat- la reglamentació existent en qüestions de la importància de la seguretat i la higiene en el treball, entre altres.

Aquest és el criteri que sotmeto al M. I. Consell General.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, doncs, a continuació té la paraula el Sr. Francesc Rodríguez, del Grup Socialdemòcrata, que ha presentat la Proposició de llei.

Sr. Rodríguez teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies Sr. síndic.

L'any passat es va aprovar en aquesta sala la Llei del contracte de treball. Durant la tramitació de la mateixa el Grup Parlamentari Socialdemòcrata va presentar una esmena a la totalitat al text del Projecte de llei. En la defensa d'aquesta esmena vam exposar una sèrie d'arguments i vam dir en concret, i citaré: "La nostra és una concepció global de les relacions laborals. La llei que hi hauria d'haver a tràmit parlamentari, la llei bàsica, hauria de regular de forma general i en conjunt les relacions entre

treballadors, empresaris, representacions professionals i poders públics en el mercat del treball, essent-ne els pilars bàsics les relacions entre les organitzacions empresarials i sindicals (ja sigui per a la regulació de les condicions de treball o de l'exercici dels drets dels afiliats), les relacions en el si de l'empresa entre la direcció d'aquesta i els treballadors, o les relacions de protecció del treball assalariat per part dels poders públics."

També vam dir en aquell moment, i torno a citar: "La llei ha de determinar de forma precisa el marc, les pautes generals. Els detalls de l'aplicació s'han de regular però a través dels reglaments (i si cal d'altres textos legislatius) posteriors. La llei ha de regular de forma conjunta tots els elements que intervenen en les relacions laborals, per tant, no es pot limitar a les relacions contractuals individuals, sinó que també ha de contemplar les col·lectives, el dret del treballador a exercir la reivindicació de millores i a estar protegit en cas de quedar-se sense feina, i el dret a l'agrupació, tant de treballadors com d'empresaris, per defensar els respectius interessos en l'àmbit laboral; només podrien quedar fora d'aquest marc normatiu general les condicions de seguretat i higiene en el treball, que per la seva particularitat haurien de ser exclusivament regulades per una normativa singular." Ja cap al final de la nostra intervenció vam afirmar el nostre compromís de presentar a tràmit parlamentari una Proposició de llei laboral que establís un marc general per a l'exercici dels drets socials relacionats amb el treball. I com que mantenim els nostres compromisos, avui estem avaluant en aquesta Cambra la presa en consideració del text esmentat.

Els principis bàsics continguts en el text de la Proposició de llei són els que ja esmentàvem el desembre de l'any 2002 -que és de quan data aquesta intervenció que heu escoltat. La necessitat i el contingut específic de la Llei queden resumits de forma més o menys detallada en l'exposició de motius del text que ara analitzem. Si m'ho permeten la prendré com a fil conductor del meu exposat per defensar la necessitat que aquesta Proposició de llei sigui presa en consideració, degut a la bondat i a la urgent necessitat de les disposicions que s'hi contenen.

La Constitució reconeix la vocació social de l'Estat andorrà. Sens dubte, una de les lleis conformadores d'aquesta qualitat és la que ha d'emparar els drets laborals, no tan sols com a element regulador de l'activitat econòmica, sinó especialment com a peça vertebradora de la societat i del benestar dels seus membres. La present norma no limita la seva regulació a la relació individual del treball assalariat (tal com ho fa la llei laboral vigent), sinó que,

d'acord amb una visió global, l'estén als diversos aspectes que es produeixen en l'àmbit de les relacions laborals i a la intervenció dels poders públics en les mateixes, així com a l'organització i l'activitat dels representants dels agents socials, treballadors i empreses, sense que això signifiqui que no seran necessàries normes especials per regular els aspectes que s'apunten per al desenvolupament posterior.

Tal com s'ha dit, la present regulació laboral té una voluntat protectora del treballador, amb la finalitat d'equilibrar la teòrica desigualtat que li suposa la condició de part més dèbil de la relació laboral, si bé en algunes situacions específiques es podria produir una inversió de la situació. La norma s'estableix per ordenar les relacions laborals no tan sols com a factor de producció, sinó d'acord amb la qualitat de la persona, de manera que es prenen en consideració, més enllà dels conceptes economicistes, interessos com la vida, la salut o la dignitat, drets fonamentals que no poden quedar al lliure arbitri del mercat. Els principis informadors que incorpora estan adreçats especialment als agents socials i també, en última instància, als òrgans jurisdiccionals, per tal que uns i altres disposin de mecanismes d'integració i d'interpretació de la voluntat de la norma, per als casos que manquin d'una regulació específica.

D'acord amb l'esmentada concepció global de les relacions laborals, són objecte de regulació en la Llei les relacions entre treballadors, empresaris, representacions professionals i poders públics en el mercat del treball, les relacions entre la direcció i els treballadors en el si de l'empresa, les relacions entre sindicats i organitzacions empresarials i els seus respectius afiliats i les relacions de protecció del treball assalariat per part dels poders públics. Intentarem tot seguit exposar de forma més detallada la manera com es proposa ordenar de forma específica tots i cadascun d'aquests aspectes.

Abordar amb la necessària coherència una Llei laboral, així com la regulació i el funcionament dels instruments que han de fer efectius els drets i deures que en la norma es contemplen, exigeix una obligada referència a les organitzacions empresarials i sindicals. L'article 18 de la Constitució reconeix el dret de creació i funcionament d'organitzacions empresarials, professionals i sindicals; el text que proposem n'estableix, de forma concisa, una regulació mínima per tal que quedin ordenades mentre no s'abordi *in extenso* la regulació d'aquestes organitzacions necessàries per al diàleg social i per al desenvolupament harmònic de les relacions laborals; d'aquesta manera es podran fer efectius de forma immediata els drets i els deures que es contemplen

en la present Llei i s'acabarà amb un buit legislatiu que determina una inseguretat jurídica evident.

La moderna concepció de les relacions laborals ha abandonat el criteri disciplinari i rígid basat en el poder discrecional de l'empresari, per concebre-les sota la necessitat del diàleg constant. Des d'aquesta perspectiva, en la present Llei s'atorga una importància cabdal a la concertació entre els representants dels treballadors i els dels empresaris, encara que amb la intervenció necessària quan cal dels poders públics, especialment el Departament de Treball, per assolir una autoregulació amb les especificitats pròpies dels sectors, que de ben segur serà més adequada que la que es pugui dictar des de les institucions públiques, atès, d'altra part, que la dimensió del nostre país afavoreix especialment el diàleg i l'adopció consensuada de les mesures que en cada moment escaigui.

La norma no vol ser un instrument per imposar, sinó per promoure i recomanar, i ho fa mitjançant diferents fórmules: el conveni col·lectiu, el recurs a les mesures de conflicte col·lectiu i d'arbitratge, la promoció del dret a la informació i a la participació dels treballadors a l'empresa. Amb això es pretén afavorir el necessari esperit dialogant i de concertació que, tal com ja hem manifestat, tota societat moderna requereix per assegurar el seu esdevenidor. En un mateix sentit, la Llei sanciona els plantejaments irrespectuosos amb els drets de les altres parts i el frau o la vulneració de les seves disposicions.

L'instrument fonamental que es preveu per a l'assoliment del necessari consens en les relacions laborals és el conveni col·lectiu, no tan sols com a vehicle de solució de les desavinences entre els agents socials, sinó com a instrument de millora de les condicions dels treballadors, de millora de l'eficàcia dels sistemes productius i d'assegurament del progrés econòmic i social. Pel cas de desavinences profundes entre els agents socials es proposa la situació de conflicte col·lectiu, amb la finalitat de donar sortida a les mútues aspiracions, i es planteja, essencialment, en forma de vaga o de tancament patronal. El text regula aquestes qüestions com a recurs extrem, però legítim, reconegut a l'article 19 de la Constitució, tant per a la necessària seguretat jurídica dels propis agents socials, com per a la de la resta de ciutadans, amb especial atenció als serveis públics i als serveis essencials per a la comunitat. D'altra part, es preveu que el recurs a les mesures pròpies d'aquesta figura ha d'anar acompanyat dels requisits d'ordre formal i material que permetin respectar tant els drets dels treballadors que han optat per la vaga, com els dels que vulguin exercir el seu dret a treballar.

La regulació del contracte de treball és la peça angular dels drets individuals dels treballadors. Es vol assegurar la llibertat del treball, en mèrits dels principis d'autonomia i de voluntat, i dotar la relació individual d'unes condicions mínimes, el que requereix una intervenció per part dels poders públics. Aquesta voluntat tuitiva del treballador és consubstancial al model d'estat social que proclama la Constitució i va en consonància amb les regulacions positives del nostre entorn socioeconòmic i dels compromisos internacionals contrets per Andorra.

Encara que les disposicions concretes que es proposen per regular el contracte de treball es basen en les de la Llei actualment en vigor, apareixen algunes diferències essencials. És en el context esmentat fa un moment que cal entendre dues de les novetats que la Llei aporta a la regulació del contracte de treball: d'una banda, i amb la finalitat de dotar de la imprescindible seguretat jurídica les relacions contractuals entre empresari i treballador, s'estableix l'obligatorietat de formalitzar sempre per escrit el contracte de treball; d'altra banda, de la mateixa manera que al nostre entorn, se suprimeix l'acomiadament lliure i s'estableix un sistema d'acomiadament basat en causes objectives, ja sigui la ineptitud sobrevinguda del treballador, la manca d'adaptació del treballador a les modificacions tècniques operades al seu lloc de treball, la necessitat d'amortitzar llocs de treball per motius econòmics, tècnics o de producció, o a causa de faltes disciplinàries. Aquesta darrera mesura ha d'ajudar a consolidar plantilles estables i a evitar una rotació de treballadors, no sempre beneficiosa per a l'empresa i que a més permet assegurar un millor servei.

Un altre dels aspectes que es consideren importants i que la Llei regula és el de la formació, íntimament lligat amb l'anterior. Aquesta constitueix en l'actual context socioeconòmic una eina essencial per assegurar l'ocupació dels treballadors i alhora la competitivitat de les empreses. Es fa una aposta decidida perquè es creï per part dels agents socials les condicions necessàries per a implantar i desenvolupar el concepte de formació permanent en el si de les empreses, amb una especial atenció a les noves incorporacions al mercat de treball mitjançant els contractes per a la formació i els contractes en pràctiques.

El caràcter protector de l'ordenament laboral respecte del treballador s'ha de reflectir en gran manera en allò que constitueix la finalitat bàsica del treball: el salari que es percep per la força de treball. El salari constitueix un element de dignitat i alhora de sosteniment de les necessitats bàsiques del treballador i de les de la seva família. Així, atesa la

importància del salari, la Llei preveu que els poders públics han de procurar que les proteccions respecte la justa i adequada obtenció del salari, a més de ser jurídiques, siguin fàctiques, per tal que en situacions d'insolvència o de mala fe de l'empresari, que malauradament també es donen, i davant una ruptura de la relació laboral motivada per l'impagament del drets laborals, el treballador i la seva família tinguin cobertes les seves necessitats per part dels poders públics, estalviant-li llargs i costosos procediments per a la satisfacció dels seus drets; els poders públics seran els que s'hauran de subrogar en aquest cas en la posició del treballador per a exigir a l'empresari els havers laborals impagats i rescabalar d'aquesta manera el fons públic. Amb aquesta finalitat, d'acord amb les recomanacions, també, de l'Organització Internacional del Treball i seguint les pautes de la Carta Social Europea, es crea el Fons de garantia salarial, organisme autònom participat per l'Administració i per les organitzacions empresarials i sindicals més representatives, finançat per l'Administració pel que fa al funcionament i per una cotització empresarial, fixada pel Govern i limitada a un màxim del 0,5 per cent de la massa salarial, pel que fa als recursos ordinaris.

L'estat social proclamat per la Constitució requereix també atendre les necessitats d'aquelles persones que, per contingències de l'activitat econòmica, tot i voler treballar no troben un lloc de treball, amb la consegüent precarietat econòmica per a elles i per a les seves famílies, que pot arribar a determinar situacions de marginalitat que una societat que cerqui la cohesió social i la solidaritat no pot permetre. La prestació per desocupació, que també és regulada en la Llei, ha de venir a procurar uns mitjans, limitats en el temps i condicionats a uns requisits i a unes reals necessitats, que permetin l'alleugeriment d'una situació momentània de precarietat sobrevinguda i aliena a la voluntat del treballador. El règim de solidaritat propi de les situacions de contingència vol que els treballadors, de la mateixa manera que els empresaris, participin en la dotació dels fons que permetin la satisfacció de les prestacions per desocupació, fons que en darrer terme es trobarien garantits pels fons públics.

El règim sancionador establert en la Llei es fonamenta en els principis de legalitat i de tipicitat. Pretén ser mínimament repressor i especialment persuasiu, per a un millor desenvolupament de les relacions laborals.

Finalment, la Llei també regula la manera de resoldre les divergències i els conflictes laborals que poden aparèixer. Aquests conflictes requereixen, per llur naturalesa i pels interessos en joc, una solució ràpida, limitant al menor temps possible la incertesa

per als agents laborals; d'aquí la necessitat d'agilitar els processos per a dirimir-los, potenciant els mecanismes d'arbitratge i la conciliació així com, un cop s'arriba a la via jurisdiccional, els procediments abreujats. A aquests efectes la Llei crea el Tribunal d'arbitratge laboral, com a institució independent que ha de resoldre de forma eficient les matèries sotmeses obligatòriament a la seva resolució, o les altres controvèrsies en l'àmbit laboral que les parts li vulguin sotmetre. D'altra part, s'estableix l'obligació, abans de tenir accés a la via jurisdiccional, de tramitar un procés de conciliació davant del Departament de treball.

Aquests són, de forma breu i resumida, els aspectes essencials que contempla la Proposició de Llei laboral que avui es proposa prendre en consideració. Celebrem que el Govern comparteixi amb nosaltres, tal com exposa el cap de Govern en l'escrit en què manifesta el seu criteri respecte d'aquest text, que és un fet que la normativa laboral del nostre país no s'adequa a la realitat econòmica i social actual. No podem, però, estar d'acord quan se'ns diu que el teixit econòmic i empresarial del país no està en condicions d'assumir de forma immediata uns canvis (que en cap cas pensem, es poden considerar ni bruscos ni sobtats, i encara menys precipitats -això és la opinió del Govern, no és la nostra-) que permetrien precisament als diferents agents regular de forma molt més lliure i eficaç unes relacions que en la situació actual els aboquen, justament per manca d'aquesta regulació, a perpetuar situacions d'inseguretat jurídica i de possible conflicte sense disposar dels instruments necessaris per a la seva resolució de forma lliure i concertada, amb una mínima intervenció dels poders públics. L'aprovació d'aquesta Llei permetria a més, si és cert -tal com ha dit el cap de Govern- que el Govern s'ha imposat com a repte immediat la ratificació de la Carta social europea revisada, afrontar de forma molt més decidida i convincent aquesta ratificació, ja que esvairia molts dels dubtes que hom es podria posar, sobretot a casa nostra però també a l'exterior, sobre la real voluntat de l'Estat andorrà de dotar-se d'una legislació en sintonia amb els paràmetres que conformen les disposicions legals que en matèria laboral, i per extensió social, regeixen en el nostre entorn socioeconòmic.

Per tots aquests motius, i acabo Sr. síndic, i amb el convenciment que els arguments aportats són suficients i, sobretot, justos, els hi demanem, Molt Il·lustres Senyores i Senyors, de votar favorablement la presa en consideració de la Proposició de Llei laboral entrada a tràmit parlamentari pel Grup Socialdemòcrata.

Moltes gràcies per la seva atenció.

El Sr. síndic general:

Bé, passem a la intervenció dels grups parlamentaris.
Pel Grup Mixt intervé el Sr. Joan Monegal. Teniu la paraula.

El Sr. Joan Monegal:

Gràcies Sr. síndic.

Examinada la Proposta de llei laboral presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata i el posterior criteri expressat per Govern relatiu a dita Proposició de llei, constatem d'immediat que el Govern utilitza, per a bastir la seva argumentació contrària a la Proposició de llei entaulada, els mateixos arguments expressats pel Centre Demòcrata Andorrà en el debat tingut en relació al Projecte de llei sobre el contracte de treball en la intervenció de la sessió del Consell General de data 12 de juny del 2003.

Els consellers generals del Centre Demòcrata Andorrà davant l'examen preliminar del text consistent en el Projecte de llei sobre el contracte de treball, iniciàvem el nostre parlament recordant que l'Estat havia de promoure una política de creixement econòmic sostenible, estimulants la iniciativa empresarial, incidint especialment en la creació d'oportunitats de treball, tot dins d'un procés de modernització econòmica que ineludiblement portaria al progrés social.

Dèiem també que desitjàvem una llei reguladora de les relacions laborals més emancipada en termes socials però, que avui per avui, la realitat econòmica del país i el nostre potencial empresarial, no possibilitava anar més enllà de la regulació que es presumia de la Llei sobre el contracte de treball en aquella sessió votada.

Utilitzàvem termes en aquella sessió tals com: "evolucionar amb prudència vers el desplegament social, el qual havia forçosament d'apuntalar-se amb un desplegament econòmic prèviament a emancipar."

Enteníem que ambdós desplegaments (l'econòmic i el social) eren imprescindibles per a consolidar l'Estat de dret, i els vèiem com vasos comunicants, però establíem en l'ordre de prelació d'aquest desenvolupament, prioritat per l'econòmic, justament perquè a les lleis socials siguin efectives i no una mera declaració d'intencions.

Incidíem en aquells moments en la necessitat de la ratificació de la Carta social, i expressàvem la nostra opinió i crítica per quant, dita ratificació no s'havia produït de forma precedent a l'aprovació del text que en aquella data s'analitzava i fou votat.

També, en aquella sessió de Consell, tot insistint en la ratificació de la Carta social, pensàvem necessari d'introduir en la nostra legislació, -la qual en aquells moments quedava mancada d'aquests extrems-, aquelles normes relatives a la cohesió social consistents en el dret a la protecció de la salut, a la seguretat social, a l'assistència social i mèdica, als serveis socials, als drets dels infants i adolescents a la protecció contra els perills físics i morals, als drets de les famílies a la protecció i a l'assistència, i el dret de les persones grans a una protecció social, entre altres. Aquests eren els drets prioritaris des del nostre punt de vista en l'atenció social, i que va més enllà de les estrictes relacions laborals, amb l'objectiu de donar satisfacció a una major cohesió social. I pel que fa a les normes relatives a les condicions de treball, la Carta social tracta igualment el dret al treball, el dret de sindicació, el dret a la negociació col·lectiva, entre altres. Tot el que recomanava aquella ratificació, avui novament reivindicada.

Doncs bé, el criteri del Govern que expressa la seva opinió sobre la Proposició de llei laboral ara analitzada, coincideix amb aquella intervenció del debat del Consell General del 12 de juny del 2003. Coincideix, per quant la seva fonamentació resideix en analitzar el que convé més a la realitat andorrana; en què dita regulació sigui eficaç; en què dita regulació permeti el necessari equilibri econòmic entre els agents socials i que garanteixi que, un desenvolupament econòmic sostingut i el benestar social desitjat, convisquin en harmonia; en el fet de que la renovació del conjunt normatiu en matèria laboral sigui progressiva; en què la nostra estructura econòmica, malgrat molt dinàmica, alhora és fràgil i que els canvis bruscos poden ésser perjudicials, i en definitiva, que el repte previ a altres regulacions és la ratificació de la Carta social europea revisada, que obligatòriament centrarà i dirigirà la normativa a desenvolupar.

En aquest sentit sembla que el Govern hagi agafat les nostres mateixes paraules, per tal d'ara sortir al pas de la Proposició de llei formulada.

Nosaltres com en el seu dia vàrem dir, precisem de forma antecedent a qualsevol altra regulació, la ratificació de la Carta social europea perquè sigui el marc inspirador, tant de la regulació de les condicions de treball i el seu desenvolupament per arribar a una major modernització, com per a desenvolupar aquelles normes en les matèries abans ja esmentades i que són de transcendència social òbvia, i fins i tot ens atreviríem a dir, més urgents que les matèries laborals, atenent que el proppassat mes de gener ha entrat en vigor la nova Llei de contracte laboral.

Aquest punt ens fa entendre ja d'entrada, que l'oportunitat d'aquesta Proposició de llei, s'escauria millor si ja gaudíssim del marc normatiu que haurà de significar la ratificació de la Carta social. Per aquests motius, instem a Govern perquè, aquest repte, com així mateix qualifica en el seu criteri, sigui previ a altres regulacions, i esdevingui a la major brevetat una realitat.

Per altra banda, és cert que la Llei laboral vigent té carències en relació a la regulació que haurà de desenvolupar el dret de sindicació, en definitiva el dret de creació i funcionament d'organitzacions empresarials, professionals i sindicals, així com manca la regulació dels drets a la defensa dels interessos econòmics i socials tant dels treballadors com dels empresaris. Aquests aspectes però, vénen reconeguts i establerts en els articles 18 i 19 de la nostra Constitució quedant sotmesos a una reserva de llei.

Ara bé, la manca del marc jurídic a què abans hem fet referència, establert per la ratificació de la Carta social i el fet que aquestes matèries, també en els estats veïns, han anat apareixent de forma progressiva perquè pogués ésser possible la seva assimilació per la comunitat, sense trencaments ni ruptures que facin perillar l'estabilitat del teixit social, fan també per aquests motius que la oportunitat avui de la Proposició de llei, en la nostra opinió, tampoc sigui òptima.

Realment es tracta d'un canvi estructural, que al nostre entendre creiem que s'ha de desenvolupar d'una forma sectorial, per a ésser acceptat per a tots els operadors intervinents i receptors dels seus efectes i abast. Govern en el seu criteri, enuncia la imminència de l'aprovació de les lleis relatives a la seguretat i la higiene en el treball. Entenem més enllà d'aquesta regulació, que la seguretat en la construcció; la llibertat sindical; la regulació de les condicions d'exercici del dret, tant dels treballadors com d'empresaris, a la defensa dels seus interessos econòmics i socials, hauran d'ésser imprescindibles per al desenvolupament de la nostra comunitat, però que tal com incidíem en la nostra exposició de la sessió del 12 de juny del 2003, cal un desenvolupament per escales, amb l'inici o punt de partida que marcarà la ratificació de la -tan repetida- Carta social.

Els consellers generals del Centre Demòcrata Andorrà en congruència amb el que estem dient, varem votar en contra de les esmenes i reserves d'esmena que en el seu dia va promoure el Grup Parlamentari Socialdemòcrata tendents a introduir en el cos de la Llei sobre el contracte de treball avui vigent, el conveni col·lectiu; el dret de vaga, i, finalment, el fons de garantia salarial.

En relació al concepte de conveni col·lectiu, entenem que resultava imperatiu regular el dret de creació i funcionament d'organitzacions empresarials professionals i sindicals de forma prèvia abans d'introduir en la Llei laboral el referit concepte.

El mateix succeïa en relació al dret de vaga, per entendre que, el mandat constitucional facultava als treballadors i als empresaris el dret a la defensa dels seus interessos econòmics i socials, però introduint una reserva de llei important a la Constitució pel que respecta a la regulació de les condicions d'exercici d'aquest dret, ja que s'ha de garantir el funcionament dels serveis essencials de la comunitat.

Opinem, igualment, en virtut de dita reserva de llei, que dita regulació s'ha de fer d'una manera explícita, dins del marc de les relacions establertes en els articles 18 i 19 de la Constitució abans invocats.

Finalment, pel que respecta al tercer eix important que es pretén introduir en la Proposta de llei laboral, en relació a la creació d'un fons de garantia salarial quins recursos econòmics ordinaris provindrien de les cotitzacions dels empresaris, públics i privats, que tenen contractat personal assalariat, havent de fixar el Govern el tipus de cotització reglamentàriament sobre els salaris que serveixen de base per al càlcul de les cotitzacions a la Caixa Andorrana de Seguretat Social, també el Centre Demòcrata Andorrà votava en contra, en el seu dia.

Expressàvem que aquesta regulació incideix clarament en una altra llei, la qual igualment esperem avui ja amb urgència, com és la llei que regularà el sistema de la seguretat social andorrà.

Abans de tenir un model prefixat en aquest sentit, per tant, pensem, que el Govern ha de promoure una política de creixement econòmic sostenible, estimulants la iniciativa empresarial i incidint especialment en la creació d'oportunitats de treball que pugui donar suport al progrés social.

L'absència de la llei de la seguretat social andorrana en aquests moments, fa que entenguem prudent la no regulació d'aquests extrems de forma global en matèria laboral. De fet, la regulació immediata i exhaustiva de totes aquestes matèries d'incidència laboral, però també d'altres factors de la societat, i la passivitat del Govern per activar-la, configura la nostra crítica més contundent a la política del Govern.

Per contra, la prudència, ens fa preferir, com més oportuna, una inserció progressiva de les matèries esmentades, i prèvia la regulació del sistema de seguretat social andorrà, així com el desenvolupament del mandat constitucional establert, però en concret amb els articles 18 i 19 de

la Constitució, òbviament amb la prèvia ratificació de la Carta social.

El Sr. síndic general:

Heu acabat la vostra intervenció?

Sí?

Bé, doncs, a continuació té la paraula, pel Grup Parlamentari Lliberal, el Sr. Joan Albert Farré.

El Sr. Joan Albert Farré:

Gràcies Sr. síndic.

El desenvolupament econòmic i social d'un país no ve determinat únicament pels avenços introduïts en la seva legislació social, sinó per la seva estructura econòmica i la modernitat dels seus sistemes productius. En canvi, els nivells de benestar social, sovint sí que estan condicionats per les garanties i atencions que l'Estat dispensa als seus ciutadans i col·lectius. És en aquest sentit que la regulació de les relacions laborals i el dret al treball representen un apartat important del cos normatiu d'un estat i són una de les prioritats del Grup Parlamentari Lliberal.

Tal com exposa el Govern en la publicació del seu criteri relatiu a aquesta Proposició de llei, estem convençuts de la creixent necessitat de la renovació del nostre conjunt normatiu en matèria laboral, i és per això que el Grup Parlamentari Lliberal va iniciar, encara no fa un any, aquesta reforma amb una nova Llei sobre el contracte de treball, que ha comportat, com tots vostès saben, canvis substancials en la dinàmica de funcionament de les empreses, així com feixucs esforços d'adaptació de tots els nostres agents econòmics, fins al punt que, ara, quatre mesos més tard de la seva entrada en vigor, encara n'hi ha que estan en procés d'adaptació.

És evident que des del punt de vista de l'Estat, cal continuar avançant en la millora del nostre cos normatiu en aquesta matèria, fet que, com ja vam anunciar, comporta com a següent pas, l'entrada a tràmit de la Llei de seguretat i higiene en el treball. Però no podem oblidar que els canvis que han estat introduïts per la darrera Llei del contracte de treball, encara no han estat completament païts per la nostra societat, i que en aquestes condicions es fa difícil pensar en tornar a demanar nous esforços d'adaptació a noves lleis laborals, com la Proposició de llei debatuda avui que contempla, no només els drets de llibertat sindical i de negociació col·lectiva, sinó també, l'exercici del dret a vaga i el tancament patronal.

El procés d'adaptació de tot l'ordenament jurídic a la Constitució ha estat sempre moderat, pausat i gens

traumàtic per la nostra societat, i el grup parlamentari és partidari de no forçar la màquina en matèria de legislació laboral, i més tenint en compte que el nostre país és el que és, i el procés de consolidació dels interlocutors socials encara no està suficientment arrelat en tots els sectors de la nostra economia.

És, doncs, per tal de salvaguardar el necessari equilibri en les relacions laborals que integren el nostre teixit social i per mantenir el nivell de prosperitat econòmic i social assolit, que el Grup Parlamentari Lliberal considera necessari que els agents socials puguin adaptar-se paulatinament als avenços de la modernització de la nostra legislació. És en el marc d'aquesta situació que no podem estar d'acord amb aquesta Proposició de llei integral, del Partit Socialdemòcrata que engloba d'una sola vegada els drets sindicals dels treballadors, la negociació col·lectiva, el dret a vaga i tancament patronal com a mitjà de pressió col·lectiu dels treballadors. Estem segurs que la legislació del nostre país anirà apropant-se, cada vegada més, a la regulació d'aquests drets, però el nostre grup parlamentari no està d'acord amb imposar-los bruscament a la nostra societat, demanant esforços suplementaris a uns agents socials sense capacitat de reacció.

El Grup Parlamentari Lliberal està convençut que les condicions de treball de les persones mereixen d'un major esforç de l'Estat per tal de salvaguardar i promoure el desenvolupament dels seus drets i les seves llibertats fonamentals, així com els seus ideals de progrés econòmic i social. Aquest progrés, a més de ser una fita, s'ha d'anar concretitzant dia a dia en funció, no només de les necessitats, sinó també, de les possibilitats de la nostra societat, i sobretot, a ser possible, dins d'un clima de consens i diàleg amb tots els interlocutors socials, tant siguin representants dels treballadors com dels empresaris. En definitiva, dins d'un context que, sense pertorbar el motor econòmic del país, es pugui garantir un progrés social adequat, d'acord amb els més elementals criteris de prudència i sensatesa, que sempre han guiat el tarannà del nostre país.

El nostre propòsit després de la presentació de la Llei sobre el contracte de treball és continuar de seguida amb la Llei de seguretat i higiene en el treball, per abordar després altres lleis com les incloses en aquest Projecte, com són la Llei de llibertat sindical i la de negociació col·lectiva; però les circumstàncies exposades ens fan pensar que sense renunciar a res de tot això, haurem de continuar el nostre procés amb més cautela.

Ara fa un any el Grup Parlamentari Socialdemòcrata va presentar una esmena a la totalitat al nostre

Projecte de llei. Doncs, bé, si fa un any podíem dubtar de la conveniència de dotar-nos d'una regulació unitària que incorporés tota la legislació laboral en bloc, i el Grup Parlamentari Lliberal va optar, en base als seus criteris de prudència, per anar introduint els canvis per fases, en aquests moments, entenem que el temps ens ha donat la raó i no podem acceptar la seva regulació en un sol cos normatiu, perquè això no satisfaria les expectatives de la gran majoria de la població d'Andorra.

Així, doncs, possiblement, el nostre punt de vista sigui més prudent i més moderat que el d'altres formacions presents en aquesta Cambra, i tingui en compte com a factor determinant per l'èxit de les reformes que mereix el nostre país, la progressivitat en la seva aplicació, i per tant, l'estar permanentment atents a la reacció de la consciència social, davant els textos a tramitar en aquesta Sala, ja sigui a través dels mitjans de comunicació o de la realitat del dia a dia en la que es troben immersos la majoria de treballadors i empreses d'aquest país.

El Grup Parlamentari Lliberal sota el més absolut respecte i acatament dels drets i llibertats inherents al nostre ordenament és partidari així d'anar avançant en el progrés social i de desenvolupar els drets reconeguts per la nostra Constitució, però sempre de manera sostinguda i progressiva, per així poder anar innovant sense alterar bruscament les relacions entre treballador i empresari. Coherentment amb aquesta filosofia, entenem que la Proposició de llei laboral presentada pel Partit Socialdemòcrata que avui es debat en aquesta Cambra, no s'adequa al nostre propòsit, i per tant, no podem prendre en consideració aquesta Proposició de llei.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

El Govern desitja intervenir?

Sí, Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Sr. síndic, li volia demanar si puc intervenir després o...

El Sr. síndic general:

En tot cas, ara teniu l'oportunitat d'intervenir o sinó s'obra un nou torn pels grups parlamentaris, i després pot tornar a intervenir.

El Sr. cap de Govern:

Li agraeixo de poder intervenir ara breument.

Voldria referir-me a què quant al criteri, hem exposat el que pensem que és una progressivitat, que ha estat també desenvolupada tant pel Sr. Monegal com pel conseller lliberal que ha intervingut, amb un sentit molt similar. M'ha semblat a mi, el Sr. Farré i el Sr. Monegal han dit pràcticament el mateix, que coincideixen amb el criteri del Govern excepte quan el Sr. Monegal ha dit que ens recriminava de no haver fet les lleis més aviat.

Aquest és el cas. La llei de la seguretat social nova, -que n'hi ha una-, però fem la nova, està a punt de ser presentada i com la d'ajuts socials, també, i reglaments, i també les de l'ISI. Aquestes són les lleis que incideixen més ara mateix amb el teixit empresarial del país, i per això la prudència que invoquem es refereix a això, a què hem anat evolucionant amb diferent coses.

Quant a la Constitució parlar, naturalment, que proclama que Andorra és un Estat social, en alguns articles defineix ja quins són els desenvolupaments obligatoris d'aquest Estat social, però altres desenvolupaments no els conté.

Jo, aquesta llei, vull dir-ho aquí a més a més del que ha escrit, té un contingut altament interessant en molts dels capítols, però d'altres que són difícils d'assumir en aquest moment, no solament per raons econòmiques sinó com a principi, fins i tot. Més endavant podríem entrar en el tema de quins són els punts que, encara que hi hagués una situació molt favorable, haurien de ser tractats d'una altra manera, i podrien requerir un treball en comissió. Però globalment, aquesta llei, per això hem cregut que el criteri del Govern havia de ser de no acceptar-la ara i que el grup parlamentari no l'acceptés.

Perquè quan es parla de l'entorn, és clar, podem parlar de la realitat del nostre entorn. Hi ha un entorn amb màxims socials, però amb mínims d'ocupació. Hi ha un entorn de no tants màxims socials, però que l'ocupació és molt més plena, i això és molt canviant. L'Europa de la Carta social té la paradoxa que hi ha països que accepten al 100% la Carta social, quan saben a consciència que no poden complir ni el 30. I això no cal que entrem a discutir-ho aquí, però és una certesa.

Nosaltres preferim presentar, quan sigui el moment una acceptació de la Carta social a ratificació amb tot allò que Andorra ja compleixi o li sigui no gaire difícil de complir en els pròxims tres anys, que és més o menys el termini que es dona als inspectors per mirar-ho.

Per això jo només volia donar una mica més de detall sobre aquest tema, però afegint que el marc normatiu que... la Carta social no es ben bé el marc normatiu, és un quadre d'òptims que quasi cap país del món... d'Europa compleix, i en tot cas, que alguns intenten complir-ho, ho van fent amb un camí llarg que ells han començat molt abans que nosaltres. Per això nosaltres hem de fer-lo d'una manera prudent, i em sembla que aquesta és la postura que, a més a més, no s'aparta ni d'una ratlla del nostre programa electoral per al qual estem aquí governant amb majoria, i hem de complir-lo abans que altra cosa, respectant la Constitució sempre, Sr. síndic.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Passem a altres intervencions dels grups parlamentaris.

Pel Grup Socialdemòcrata, Sr. Francesc Rodríguez teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

En primer lloc pensava que el cap de Govern també es referiria al Sr. Monegal per agrair-li que la major part de la seva intervenció ha sigut en relació a l'informe del Govern. Bé, ho faig jo.

També, li agraeixo al Sr. Monegal que ens hagi reproduït els arguments d'un altre debat, i recordar-li que estàvem parlant d'una llei laboral, de la presa en consideració d'una llei laboral, no d'una llei de drets socials, que també estem d'acord en què s'hauria de fer, suposo que amb més trossos, per dir-ho d'alguna manera, de forma més parcial, però que estem parlant de la Llei laboral.

Jo, estic d'acord en què cal una regulació eficaç, però és clar, no és la millor l'actual, que és inexistent. Regulació eficaç vol dir regulació, a nivell global parlo. Evidentment hi ha la Llei del contracte de treball, que es va aprovar al juny de l'any passat. La de la CASS sembla que arribarà algun dia, però poca cosa més. Bé, sí, hi ha la legislació que s'ha de corregir ara sobre la seguretat i higiene en el treball, que és anterior a la Constitució, però que encara és vigent.

La regulació progressiva, hi estem d'acord, però és clar, als països veïns també s'ha fet, és veritat, però van començar fa un segle, i no crec que nosaltres ara ens trobem en la situació dels països veïns de fa un segle.

És clar que ha de ser progressiva; si ja hi estem d'acord. Però és que aquesta progressivitat s'hauria

hagut de començar fa molts anys. Per tant, en l'estadi en què ens trobem hem de recuperar tots aquests anys que hem perdut. I per això, malgrat, insisteixo, i ho hem dit ja en la nostra intervenció primera, es tracta d'una llei marc, d'una llei general, i la regulació d'aquests aspectes particulars, que la majoria dels aspectes particulars que no són el contracte de treball ni el conveni col·lectiu, són mínims, en l'espera de què hi hagi una futura llei de drets sindicals, una futura llei de tots els altres aspectes. En això hi estem d'acord.

Però, és clar, sense aquesta llei marc... vosaltres ens digueu que la llei marc és la Carta social. Nosaltres pensem que ha de ser al revés. La Carta social, jo penso que Andorra, anant a la pràctica, la podria aprovar en grandíssima part perquè l'està complint, i en això coincidim amb el que s'ha dit més d'una vegada en aquesta Sala. Però és clar, hem de tenir la voluntat de fer-ho. Si no tenim la voluntat, malament anirem.

Bé, poca cosa més.

Pel que ha dit el company Farré, bé, insistim que l'estructura econòmica actual, hi ha insistit molt, doncs, tampoc és el que dèiem, és la de fa 100 anys. Vull dir que és una estructura econòmica que des de fa almenys 30 anys... o diguem en els darrers 25 anys, ja veiem quina era. Hi havia un moment en què potser no teníem la possibilitat aquí al Consell de fer aquestes lleis, però des de fa 11 anys sí que en tenim la possibilitat.

I és clar el cap ens parlava de progressivitat també en la seva intervenció. Una progressivitat d'una llei cada 4 anys tampoc ens satisfà. Si és general encara. Però és clar, una llei, ara la del contracte de treball, és a dir d'aquí 4 anys la del conveni col·lectiu, d'aquí 4 anys més la sindical, no ens satisfà. Això és evident.

Jo també li volia dir al company Farré que ha dit que la majoria de la població d'Andorra no sap si estaria d'acord amb la Llei. Jo li demano que faci una enquesta. La majoria dels empresaris potser no, però la majoria de la població d'Andorra voldria saber-ho si està d'acord o no amb aquesta Llei.

És una Llei de continguts mínims, torno a repetir. No és una Llei que vagi a regular de forma exhaustiva tots els temes, i a demés que sigui partidista, exclusivament a favor del treballador. No. Jo penso que és molt justa. És una Llei justa. I com que és de mínims, per tant no crec que hi hagi d'haver dificultats perquè la població d'Andorra l'accepti.

És veritat, i això li concedeixo, que sembla que hi ha problemes amb el que és l'aplicació de la Llei laboral aprovada l'any passat aquí. Però és clar, hauríem de

partir del principi que aquella Llei potser no està bé. Nosaltres, em sembla que no vam participar en la votació. Bé, en podríem parlar un altre dia.

De moment em pararé aquí.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

A continuació una altra intervenció pel Grup Mixt.

Sí, Sr. Joan Monegal teniu la paraula.

El Sr. Jordi Mas:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, només... podem estar d'acord o no estar d'acord. És una qüestió d'opinions.

Nosaltres hem expressat les nostres, i jo he donat unes argumentacions reproduïdes d'un anterior debat. Per congruència amb aquells antecedents hem argumentat la nostra postura avui.

El Sr. cap de Govern ha parlat d'estratègia. Coincideixo també que és una qüestió d'estratègia, de valoració de quan hi ha l'oportunitat més òptima per entrar o introduir aquests conceptes laborals per aquesta regulació en el nostre teixit social, sense que hi hagi trencaments. Ha parlat de progressió, etc.

Dins d'aquesta estratègia, nosaltres valorem i se'ns parla que... a veure estem parlant d'una Llei laboral i no a altres aspectes socials. Jo els he enunciat. Doncs, bé, dins d'aquesta estratègia jo ubicaria les prioritats. Per nosaltres, des del nostre punt de vista, aquestes prioritats, doncs, passarien per desenvolupar, regular legislativament aspectes socials que avui en dia manquen d'aquesta regulació, i en canvi, tenim acabat de néixer, de sortir a donar efectes a la nostra societat una Llei laboral que just al gener doncs, ha entrat en vigor.

Dins d'aquest Parlament també se'ns ha parlat, i podríem estar coincidents, també amb aquest aspecte, que anem tard. Però justament aquesta tardança en el desplegament o modernització del nostre ordenament jurídic en l'àmbit laboral, també pot veure's d'una manera diferent. És com aquell que mira una botella mig plena o mig buida. Nosaltres pensem que la tardança, justament, recomana aquella progressió, perquè la societat ha agafat unes estructures que, ara, possiblement, si encaixéssim en bloc aquesta normativa laboral produiria, al nostre entendre, un revulsiu o una dificultat que ja, el Sr. Joan Albert Farré ha parlat en el seu discurs que hi ha certes dificultats o un cost per harmonitzar la nova normativa laboral en alguns sectors del nostre teixit empresarial o social.

Bé, en definitiva, endavant d'aquest canvi estructural, la nostra visió o opinió i estratègia sí que coincidiria en què gaudint d'una normativa laboral que encara no hem pogut constatar quins són els seus efectes reals, i quines són les seves virtuts, però també quins seran els seus pecats, recomanaríem i optaríem per un creixement o un desenvolupament de la normativa laboral de forma sectorial.

El Sr. síndic general:

El Grup Lliberal?

Sí, Sr. Joan Albert Farré teniu la paraula.

El Sr. Joan Albert Farré:

Gràcies Sr. síndic.

Primerament valorar positivament les paraules del company Monegal, que compartim aquí el grup parlamentari en el sentit de prudència, i d'acabar de valorar quins són els efectes d'aquests canvis que s'han anat introduint poc a poc.

I pel que fa, doncs, als comentaris del Sr. Rodríguez, és clar, jo li diria que és cert, l'estructura econòmica de país ja es va veient, i és la mateixa que era segurament fa 30 anys, però és una estructura econòmica, on per sort pel país, sempre hem gaudit de plena ocupació, i això fa que tinguem unes característiques que no són ben bé les mateixes que les que puguin tenir els països veïns.

Per tant, jo de ben segur, no em dedicaré a fer enquestes, però el que sí que li puc dir és que penso que aquí en el país l'estructura social que hi ha és molt fragmentada, i el fet que aquesta reforma laboral que s'ha fet en aquest moment hagi provocat aquests problemes d'adaptació que han anat sorgint poc a poc, fa pensar que possiblement la majoria de la població d'Andorra no estaria del tot d'acord amb una reforma laboral com la que es proposa en aquesta Proposició de llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

El Govern desitja intervenir?

No?

Altres intervencions pels grups parlamentaris?

Sí, Sr. Rodríguez, pel Grup Socialdemòcrata, teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

De forma molt breu.

Bé, jo havia entès allò del desenvolupament sectorial, el que era un comentari que volia fer a l'inici i no l'he fet. Ja és el que m'havia semblat entendre, millor dit, i li agraeixo que m'ho hagi confirmat. Això vol dir que evidentment, el global que és el nostre no els hi convé.

La prudència, ja ho ha dit, també. Prudència, d'acord, però immobilisme pràctic no. La pràctica és això. Els efectes de la manca de moltes de les regulacions que estem proposant aquí ja les hem vist, sobretot la de l'acomiadament lliure. A veure, és de justícia. És que això és una cosa que ja no...

L'estructura social fragmentada; jo diria que més que fragmentada, diversa, però encara que no faci enquestes passegis una mica pel carrer.

Gràcies, i aquí acabo.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Mixt, alguna altra intervenció?

Cap altra intervenció?

Sí, Sr. Dallerès que seria dins de la mateixa intervenció llavors del Grup Socialdemòcrata. Teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

És únicament per fer menció d'una enquesta que aquesta sí que podem fer tots, i en particular tots els consellers que estem al tomb d'aquest hemicicle, i és referent a la progressivitat.

És a dir, jo fóra partidari que s'adoptés el mateix ritme de progressivitat amb tots els temes, i ho llenço més com un tema de reflexió, perquè em queda clar que no faré canviar l'opinió de ningú, però si agafem durant els últims 10 anys el ritme progressiu d'adaptació de tot el tema financer impositiu, anem a caure al tomb de dues lleis per any, aproximadament, fent-ho així molt ràpid.

Si agafem tot el bloc sociolaboral, molt em temo que estem a l'ordre d'un text, no gaire gros, quan no es un pedaç, cada 3 anys. Fóra bo que potser en aquesta progressivitat s'agafessin els mateixos criteris per tots els temes.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció dels grups?

Sí, el Govern?

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Jo tampoc crec que faci canviar l'opinió de ningú amb les meves paraules, Sr. Dallerès, però sí que voldria dir, i molt sincerament i com a reflexió també, com vostè ha fet, penso que quan es parla de bloc d'avenç social, s'han de comptar amb més coses que únicament les lleis. Em sembla a mi que per exemple la gestió de la sanitat també hi compta, i també s'hauria de tenir en compte això, i per tant, no pensem que l'únic que és progrés social tal com defineix la nostra Constitució són les noves lleis que no tenim.

I que certament, estic d'acord amb vostè, que el sector financer s'ha regulat més de pressa per altres contingències, les que siguin. Però, vull insistir que a part de les regulacions, una part del que afecta la vida de les persones de cada dia, ja hi havia un funcionament anterior, i fins i tot a la Constitució, i anterior al nostre Govern i anterior als altres Governos que, Déu n'hi do com ha funcionat, ha permès que una de les característiques socials d'Andorra sigui una gran sanitat que l'envegen a molts països que tenen el màxim d'acceptació de la Carta social i el màxim de voler arribar al màxim d'això que volen ells arribar al 100%, alguns d'ells, que a ningú li serà fàcil arribar-hi.

Estic d'acord amb la seva reflexió i l'admeto com per tenir-la en compte, i de veritat que el calendari legislatiu és una cosa, però la realitat del país també s'ha de tenir en compte.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció per part dels grups?

Cap més intervenció?

Acabades les intervencions procedirem a la votació: sí és sí a la Proposició de Llei i en aquest cas s'obriria un període de 15 dies per poder presentar esmenes, i no és no a la Proposició i es declararia closa la seva tramitació.

Sr. secretari general si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : No

M. I. Sr. Patrick García Ricart : M'abstinc

M. I. Sr. Marcel Llovera Massana : No

M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí

M. I. Sra. Maïtena Manciet Fouchier : No

M. I. Sr. Jordi Mas Torres : No

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No
 M. I. Sr. Joan Monegal Blasi : No
 M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No
 M. I. Sr. Càndid Naudi Mora : No
 M. I. Sra. Clara Pintat Rossell : No
 M. I. Sr. Emili Prats Grau : No
 M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : No
 M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle : No
 M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí
 M. I. Sr. Óscar Rossell Margalef : No
 M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany : No
 M. I. Sr. Francesc Areny Casal : No
 M. I. Sr. Josep Areny Fité : No
 M. I. Sra. Olga Areny Sánchez : Sí
 M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí
 M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa : No
 M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí
 M. I. Sr. Jordi Daban Alsina : No
 M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Si voleu procedir al recompte Sr. secretari, si us plau.

El Sr. Esteve López:

Sí, Sr. síndic.

6 vots a favor; 1 abstenció i 18 en contra.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Bé, doncs, a la vista del resultat de la votació, no es pren en consideració la Proposició de llei, i per tant queda closa la seva tramitació.

Acabat aquest punt de l'ordre del dia, passem al següent.

6- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de suplement de crèdit per finançar les despeses derivades de la regularització de les transferències als comuns dels exercicis 1999 i 2000, en concepte de l'impost de mercaderia indirecte (IMI), de taxes d'entrada de mercaderies i de la devolució de la tarifa exterior comuna (TEC) per part de la Comunitat Econòmica Europea.

El Projecte de llei fou publicat en el Butlletí número 3/2004, del 13 de gener, i no s'hi ha presentat cap esmena.

El Govern vol intervenir?

Pels grups parlamentaris alguna intervenció?

Cap intervenció?

Bé, doncs, si no hi ha cap objecció entenc que el Projecte de llei queda aprovat per assentiment?

Doncs, queda aprovat.

Punt següent.

(El Sr. Jaume Bartumeu Cassany deixa la Sala)

7- Examen i aprovació, si escau, de la Declaració d'utilitat pública de l'obra, projecte núm. 118.M "Eixampla i rectificació de la CG-2, tram: Torrent Pregó - Pont de Molleres".

La declaració d'utilitat pública fou publicada en el Butlletí número 4/2004, del 22 de gener, i no s'hi ha presentat cap esmena.

El Govern vol intervenir?

No?

Alguna intervenció per part dels grups parlamentaris?

Cap?

Bé, doncs, si no hi ha cap objecció entenc que la declaració d'utilitat pública queda aprovada per assentiment?

Doncs, queda aprovada.

Passem al punt número 8.

(El Sr. Jaume Bartumeu Cassany s'incorpora novament a la sessió)

8- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni internacional contra la presa d'ostatges, fet a Nova York el 17 de desembre de 1979.

La Proposta fou publicada en el Butlletí número 7/2004, del 25 de febrer, i no s'hi ha presentat cap esmena.

El Govern vol intervenir?

No?

Pels grups parlamentaris alguna intervenció?

Cap?

Bé, doncs, si no hi ha cap objecció proposo l'aprovació per assentiment de la Proposta?

Doncs, queda aprovada.

Punt següent.

9- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni sobre la prevenció i el càstig de delictes contra persones objecte de protecció internacional, inclosos els agents diplomàtics, fet a Nova York el 14 de desembre de 1973.

La Proposta fou publicada en el Butlletí número 7/2004, del 25 de febrer, i no s'hi ha presentat cap esmena.

El Govern vol intervenir?

No?

Els grups parlamentaris?

Sí?

Pel Grup Socialdemòcrata, Sr. Jaume Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies.

Bé, com s'acaba de dir no hem presentat cap esmena, i per tant, no és per oposar-nos a la ratificació d'aquest Conveni que compartim, però sí per fer un comentari en relació a la documentació que el Govern ens ha acompanyat. Concretament cada un d'aquest bloc de 4 convenis, ve acompanyat d'un informe d'un jurista especialista en dret internacional públic de la Universitat de Barcelona, concretament en el que fa referència a aquest punt, el jurista, i únicament en aquest Conveni, aquest jurista fa un suggeriment, i és a sobre d'aquest suggeriment, que nosaltres tenim una discrepància. El suggeriment que fa és el d'aconsellar al Govern que faci una declaració relativa a la definició més concreta de qui són els caps de l'Estat o qui és el cap de l'Estat d'Andorra.

Bé, això ens sembla bé. El que no ens sembla bé, és el redactat que proposa. Com que el Govern no ha fet cap intervenció per dir-nos si pensa o no pensa fer la declaració que li aconsella l'especialista en dret internacional, nosaltres volem deixar constància aquí, que ens sembla bé que el Govern faci la declaració que cregui que ha de fer, però si ha d'aclarir la qüestió del cap de l'Estat, demanem que ho faci sense fer referència a la tradició iniciada amb els Pareatges del 1278, com li suggereix el professor en dret internacional.

Nosaltres pensem, el nostre grup creu que l'única referència que s'ha de fer és a la Constitució, i aquí

són els caps de l'Estat segons la Constitució, i no anar a buscar tradicions ni Pareatges que no tenen res a veure amb la ratificació d'aquest Conveni.

Aquesta és la nostra opinió.

El Sr. síndic general:

Els altres grups volen intervenir?

El Govern vol intervenir?

Sí, Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, la puntualització és interessant, el que, si no vaig errat, la Constitució a la seva exposició de motius també parla de la tradició d'alguna manera, i per això m'imagino que aquest suggeriment ha estat acceptat pel Govern, i l'hem tramès tal qual.

No hi veig més dificultat, i potser en el fons comparteixo una mica el que pensa vostè, Sr. Bartumeu i el seu grup parlamentari, però no crec que quedi malament així, tampoc. Perquè l'Andorra és des dels Pareatges, i fins i tot abans. I els caps d'Estat d'alguna manera, si allò eren caps d'Estat ja ho eren llavors molt més que ara, d'alguna manera o amb molt més poder que ara.

Res més Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Bartumeu, pel Grup Socialdemòcrata, teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

A veure, no volem fer d'això una qüestió d'Estat, però la Constitució diu el que diu, i la compartim de cap a peus, però la Constitució era, en aquest cas, aquesta declaració, el Sr. cap de Govern coincidirà amb nosaltres, que era per a ús intern, aquesta declaració. I a més a més és correcte de dir-ho així.

Jo crec que no hauríem de tenir la voluntat de ser molt diferents dels altres en tantes matèries, i en aquest cas estem parlant d'un conveni sobre terrorisme, i crec que no hauríem d'embolicar els conceptes amb persones que no saben el que eren els Pareatges, i que ho veuran aquí escrit i que no sabran del que parlem. En canvi si els hi diguem que la Constitució diu que el cap d'Estat d'Andorra és un bisbe d'Urgell i un cap d'Estat d'un altre país, això sí que mereix una declaració i un aclariment. Allò dels Pareatges em sembla innecessari.

És això el que volia dir, potser no m'he explicat prou bé.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció?

Per part del Govern?

Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Sí, Gràcies Sr. síndic.

Si puc opinar, jo penso, sincerament, que... és clar que puc opinar Sr. Bartumeu, naturalment, però penso que la referència als Pareatges, encara que no l'entenguin no és mal trobada aquí, perquè significa que hi ha un país que existeix des de fa més de 7 segles, cosa que per a molts és una gran sorpresa, perquè ells ja ho voldrien tenir-ho molts d'ell.

Potser, des d'aquest punt de vista lleuger, però important, crec que a mi em va bé aquesta declaració, i per això l'hem mantingut.

Ara que hem fet aquesta reflexió, -que no l'havia fet-, li confesso que no l'havia fet abans de venir a aquesta Sala.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció?

Bé, doncs, a la vista de les intervencions, i si no hi ha cap objecció, proposo l'aprovació per assentiment de la Proposta?

Doncs, queda aprovada.

Punt número 10.

10- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni per a la repressió de l'apoderament il·lícit d'aeronaus, fet a l'Haia el 16 de desembre de 1970.

La Proposta fou publicada en el Butlletí número 7/2004, del 25 de febrer, i no s'hi ha presentat cap esmena.

El Govern vol intervenir?

No?

Alguna intervenció per part dels grups parlamentaris?

Sí, Sr. Jaume Bartumeu, pel Grup Socialdemòcrata, teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies.

És un comentari perquè en la mateixa línia de l'anterior estem totalment d'acord amb la ratificació d'aquest Conveni.

La documentació que el Govern ens ha acompanyat, i a part és un informe amb número 134/2003 del Ministeri d'Economia, Departament de Transport i Energia, tenim una observació que és que l'informe, en la seva segona, i hem de pensar que darrera pàgina, hi ha dues firmes il·legibles. Ens agradaria que els informes ens arribessin amb les firmes dels tècnics o dels responsables que els signen.

Per tant, aquesta és l'observació. Demanem que se'ns aclareixi qui l'ha signat, i que d'aquí en endavant arribin amb els noms dels signataris.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna intervenció per par dels grups?

No?

Per part del Govern?

Tampoc?

Sí, Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies.

Només per confirmar que sí que li farem arribar la confirmació de qui són les persones que firmen, el nom i qui són.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció?

Bé, doncs, a la vista de les intervencions, i si no hi ha cap objecció, proposo, també, l'aprovació per assentiment d'aquesta Proposta.

Doncs, queda aprovada.

Punt número 11.

11- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius, fet a Nova York el 15 de desembre de 1997.

La Proposta fou publicada en el Butlletí número 7/2004, del 25 de febrer, i no s'hi ha presentat cap esmena.

Alguna intervenció per part del Govern?

Per part dels grups parlamentaris?

Cap intervenció?

Bé, doncs, si no hi ha cap objecció proposo l'aprovació per assentiment de la Proposta?

Doncs, queda aprovada.

Punt següent.

12- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de la ratificació de l'Acord entre el Principat d'Andorra i l'Organització Mundial del Turisme relatiu a l'estatut jurídic de l'Oficina de l'Organització Mundial del Turisme especialitzada en el desenvolupament de recursos humans.

La Proposta fou publicada en el Butlletí número 9/2004, del 8 de març, i no s'hi ha presentat cap esmena.

El Govern vol intervenir?

Alguna intervenció per part dels grups parlamentaris?

Sí, Sr. Jaume Bartumeu, pel Grup Socialdemòcrata, teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies.

Nosaltres felicitem el Govern per la conclusió d'aquest acord, el compartim, i tenim dos observacions, o més que dos observacions dos precisions: una d'elles l'he comentat informalment abans d'entrar a la Sala amb el Sr. cap de Govern i el Sr. ministre d'Exteriors, i l'altra no.

Les faré totes dos una al darrere de l'altra. La primera és a l'article 15 i a l'article 16, per si vol veure on ens estem referint.

L'article 15. L'article 15 estableix que el Govern proveirà el personal que tindrà la consideració de diplomàtic amb els graus que diu l'acord i que ens explica, també, l'expert amb dret internacional el qual em referia abans, els proveirà d'unes targes d'identitat.

La meva pregunta és, o el meu dubte és que aquesta denominació en dret andorrà no existeix. Puc interpretar que del que estem parlant és de documentació de residència privilegiada o no. En tot

cas, ens agradaria saber quina és... estem d'acord amb que se'ls proveeixi aquesta documentació, però no entenem de quina documentació estem parlant, i ens agradaria saber-ho, únicament saber-ho.

Article 16. És l'altra observació, prevenció d'abusos. Ens sembla molt encertat el redactat, però hi ha una part en el paràgraf primer que sincerament no l'entenc, El Govern d'Andorra i l'OMT-DRH, cooperen en tot moment, i ara lleixo la part que ens sembla incomprensible, "per facilitar l'administració de justícia adequada", i després segueix "assegurar l'observança".

Estem d'acord amb l'article. Ens sembla que aquest redactat que probablement ve d'altres textos, no acaba de ser entenedor, perquè ens sembla que el Govern d'Andorra no pot facilitar l'administració de Justícia adequada, tal com està redactat aquí, perquè l'administració de justícia adequada ja és d'accés. I l'OMT tampoc pot facilitar l'administració de Justícia adequada, tenint en compte que altres articles d'aquest acord que compartim, ja estableixen la qüestió de la immunitat de jurisdicció fins on l'OMT hi pot renunciar o no hi pot renunciar, i el que ha de fer en cada cas l'administració de Justícia andorrana.

Per tant ens sembla que això mereixeria algun aclariment, i per això en parlem. Són les dos observacions que tenim.

El Sr. síndic general:

Alguna l'altra intervenció per part dels grups?

No?

El Govern?

Sí, Sr. ministre d'Afers Exteriors teniu la paraula.

El Sr. Juli Minoves:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, primer de tot agraeixo, doncs, els comentaris del Sr. Jaume Bartumeu en relació a aquest acord. Pensem, efectivament, que és un bon acord per Andorra.

La tarja d'identitat és una referència a la tarja d'identificació diplomàtica de fet que lliura el Ministeri d'Afers Exteriors als diplomàtics que estan establerts aquí, igual que es fa a qualsevol país del món. És una tarja que permet en el moment que alguna autoritat podria qüestionar, doncs, la seva presència a Andorra de justificar que tenen aquest estatut al Principat.

El text mare, -si ho podem dir així-, doncs, d'aquest Conveni també és un text que va fer Espanya amb

l'OMT, per establir la seu de l'OMT a Madrid l'any 75, i en aquest text també es parla de la tarja d'identitat. S'entén per totes les parts implicades que és una tarja d'identitat diplomàtica perquè tot el Conveni dins el dret consuetudinari internacional està regit per les convencions de Viena del 61, del 63, com per aquest mateix dret consuetudinari internacional.

Després pel que fa a la prevenció d'abusos, a l'article 16, també vam partir d'aquest text mare, que és el Conveni entre l'OMT i Espanya de l'any 75 relatiu a la seu, a la fixació de la seu de l'OMT a Madrid, i aquí, doncs, nosaltres vam decidir d'afegir-hi o de demanar a l'OMT d'afegir-hi un altre article que fes molt més precís l'article 1, en aquest cas un article 2, que no existeix en el text de l'any 75, i que és un article que molt precisament parla de l'aixecament de la immunitat de jurisdicció, d'una persona, doncs, que vulneri greument les lleis i reglaments d'Andorra, i alternativament l'abandonament immediat del territori andorrà.

Pel que és el paràgraf 1, vam acceptar de part de l'OMT el mateix redactat exacte, doncs, que existeix amb el text de l'any 75 entre Espanya i l'OMT. I el que ve a fer aquest text és delimitar amb la major precisió els privilegis i immunitats jurisdiccionals que siguin estrictament necessàries pel desenvolupament de les funcions de l'oficina i evitar la impunitat.

I de fet, fora dels casos estrictament necessaris, que no s'impedeixi el curs de la Justícia andorrana. I això es fa de manera amb col·laboració entre el Govern d'Andorra i l'OMT. Quan es diu cooperen en tot moment per facilitar l'administració de la Justícia adequada, es vol dir que si mai hi ha algun cas -que esperem que no hi sigui mai- però que si mai hi hagués algun cas d'un funcionari o d'un agent de l'OMT que hagués de fer alguna qüestió davant de la Justícia, doncs, que el Govern i l'OMT es posin d'acord perquè la Justícia no sigui impedida si mai és un cas que es pot solucionar de manera satisfactòria per ambdues parts.

De fet crea o impulsa a les dos parts a posar-se d'acord sobre aquestes qüestions. Benentès, també l'acord en general limita molt clarament les accions que poden fer o no poden fer els funcionaris de l'OMT aquí a Andorra, perquè a diferència dels agents diplomàtics que sols al Conveni de Viena, doncs, tenen una immunitat molt generalitzada, en la major part del text s'indica que els agents de l'OMT, els funcionaris de l'OMT només tindran immunitat diplomàtica quan exerceixin les seves funcions a dins de l'OMT. Cosa que és una restricció que nosaltres hem volgut també afegir en aquest text.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció?

Sí, Sr. Jaume Bartumeu teniu la paraula

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies.

Primer, tarja d'identificació, doncs, queda més clar i entenedor, almenys per a nosaltres, que tarja d'identitat. Ara, doncs, ja està aclarit això. Segurament amb un redactat que hagués fet referència a aquesta tarja d'identificació diplomàtica, doncs, ja ho hauríem entès sense haver-ne de demanar un aclariment.

El ministre em parlava primer d'article 1 i article 2; després a la segona part de la intervenció ja ha dit paràgraf; ho dic perquè quedi clar que estàvem parlant de paràgraf 1 i paràgraf 2 de l'article 16.

Efectivament, ja queda clar en l'informe que acompanya la Proposta d'acord, en l'informe de l'especialista en dret internacional que aquest paràgraf s'havia afegit. I com he dit abans, ens sembla molt bé el paràgraf 2.

El paràgraf 1, bé, el ministre ens diu i ens explica que és reproducció textual d'un text anterior que l'OMT té amb l'Estat espanyol, doncs, bé, entenem que s'hagi recollit, però no ens podem estar de dir que amb l'explicació que ara ha donat el ministre i quedarà al Diari de sessions, s'entén el que vol dir una frase que sense pensar que sigui especialment obtús en la lectura dels textos articulats, em semblava de difícil comprensió. Ara, crec que s'entén perfectament, i per tant, no hi ha res més a dir.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció?

Bé, doncs, si no hi ha cap més intervenció i a la vista d'aquestes, i si no hi ha cap objecció, proposo l'aprovació per assentiment de la Proposta?

Doncs, queda aprovada.

Punt següent.

13- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei del Codi de Duana.

El Projecte de llei fou publicat en el Butlletí número 38/2003, del 7 d'agost i l'informe de la Comissió

Legislativa de Finances i Pressupost fou publicat en el Butlletí número 14/2004, del 30 de març.

El Sr. Josep Dallerès Codina, del Grup Parlamentari Socialdemòcrata ha presentat una reserva d'esmena que correspon a l'esmena número 4 de l'informe del ponent.

Sr. Jordi Daban Alsina nomenat ponent per part de la Comissió Legislativa n'exposa l'informe.

Teniu la paraula Sr. Daban.

El Sr. Jordi Daban:

Gràcies Sr. síndic.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost va examinar en el decurs de les reunions mantingudes el 3, el 10, el 17, el 24 i el 25 de març del 2004, el Projecte de llei del Codi de Duana i les esmenes presentades a aquest.

Al Projecte de llei s'hi van presentar 8 esmenes per part del Grup Socialdemòcrata. De les esmenes presentades: 5 esmenes s'han aprovat per unanimitat; 2 esmenes s'han transaccionat per unanimitat, i 1 esmena no ha estat aprovada.

Cal afegir que la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha acordat modificar per coherència amb les esmenes l'annex número 1 i també ha modificat les referències a alguns articles que eren erronis: article 40.1, article 131.1, article 154.1, article 236.1, i l'annex número 4.

Finalment, cal remarcar que la Sindicatura exercint les competències que li atribueix el Reglament del Consell General ha acordat atribuir a l'article 1 apartat 2, a l'article 3 apartats 4 i 7, i als articles 7, 8, 9 i 10 del Projecte de llei el caràcter de qualificats.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha considerat escaient complementar tant el tercer paràgraf de l'exposició de motius, com la disposició final primera fent menció dels articles 7, 8, 9 i 10.

Aquest resultat és fruit d'un treball conjunt de tots els membres de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, i voldria agrair el treball constructiu que s'ha dut a terme en el si de la Comissió en relació a aquest Projecte de llei.

Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'informe de la Comissió aprovat per unanimitat, el text del qual se sotmet avui a la consideració d'aquesta Cambra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, acabada la intervenció del ponent, procedirem al debat de l'esmena reservada. En defensa a l'esmena intervé el Sr. Josep Dallerès.

Teniu la paraula Sr. Josep Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

L'esmena que hem reservat, proposa la supressió del paràgraf 6 de l'article 4 de la Llei que diu -cito:

"6. Els funcionaris de Duana han de tenir residència i domicili efectius i permanents al Principat d'Andorra" -fi de citació.

No ens sembla adequat establir legislativament una obligació de domiciliació dels funcionaris, dèiem en la nostra motivació de l'esmena.

Penso que és prou clar, poc cal afegir.

Les raons que se'ns van donar en comissió perquè retiréssim l'esmena no ens van convèncer i entenem que fer figurar tal obligació en un text legislatiu, no deixa de ser un greuge comparatiu amb els demés funcionaris.

De ben segur es podrien trobar raons suficients perquè d'altres cossos de l'Administració fossin sotmesos al mateix règim.

De fet ja tenim una llei a tràmit que també ho estipula per un altre cos.

Per altra banda, per què aquesta obligació no hauria de recaure, per la mateixa regla, no sé si dir de tres, al superior en jerarquia, de qui depengui el cos, i això fins arribar al propi ministre encarregat del corresponent ministeri? O fins al propi cap de Govern? O per què no als consellers de la Comissió de Finances?

Com es pot veure, la llista podria ser llarga.

Entenem que és perillós portar en tals dinàmiques més emparentades o sistemes de caça de bruixes que no pas a les d'un Estat de dret i pensem que no és bo obligar o no a residir en un o altre lloc, per llei.

En tot cas, el que cal regular són el conjunt d'obligacions lligades a l'exercici real i quotidià de la feina i pensem que aquestes depenen més del reglament d'aplicació que es desprongui de les lleis de la funció pública, del Reglament laboral, i de la del propi Cos.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

El Govern vol intervenir ara?

Al final?

Sí, ara?

Després?

Els altres grups parlamentaris?

Pel Grup Mixt, Sr. Jordi Mas teniu la paraula.

El Sr. Jordi Mas:

Gràcies Sr. síndic.

Molt breument. Tot i compartir l'exposició del Grup Socialdemòcrata en aquesta reserva d'esmena, nosaltres votarem en abstenció, i invocarem l'article 78 del Reglament després de la totalitat de la votació, per poder justificar el vot del Grup Mixt en aquest debat del Codi de Duana.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Lliberal?

Sí, Sr. Jordi Daban teniu la paraula.

El Sr. Jordi Daban:

Gràcies Sr. síndic.

L'esmena reservada per part del Grup Socialdemòcrata és l'únic punt del text on no s'ha arribat a una entesa en Comissió. El Grup Socialdemòcrata proposava suprimir el paràgraf 6 de l'article 4 que preveu que els funcionaris de Duana han de tenir residència i domicili efectiu i permanent al Principat d'Andorra.

Per part del Grup Parlamentari Lliberal no s'ha considerat oportú suprimir aquest punt del Projecte de llei, que també hi figura en el Projecte de llei de la Policia, donat el caràcter de cossos especials repressius atribuït al Cos de Policia i al Cos de Duana, entre d'altres.

Els agents de Duana, tal com estableix el Projecte de llei són agents de l'autoritat, uniformats i que poden anar armats. Els agents no poden estar subjectes al condicionant d'haver de creuar una frontera per arribar al seu lloc de treball. I cal tenir present que l'Estat andorrà no podria vetllar per la seva seguretat personal fora del territori.

No podem estar supeditats ni condicionats al fet que el país de residència decideixi tancar les seves fronteres impossibilitant, així, que aquests puguin ser presents al seu lloc de treball. Endemés, en situacions d'urgència la presència al seu lloc de treball pot ser requerida d'immediat.

Els agents de Duana estan subjectes a un règim de guardes localitzables, establert en el règim de sistemes de compensació de 9 de juliol del 2003, que regula en el seu article 12 que, -i cito-: "Aquesta disponibilitat implica quedar-se dintre del territori nacional, i a una distància que permeti el desplaçament al lloc de treball en mitja hora com a màxim.", -fi de citació. Aquest és el règim general del Reglament d'aplicació a tots els agents de l'Administració.

Des de les files liberals continuem defensant que l'interès general implica disposar dels agents de l'autoritat dins del territori nacional, i per tant, votarem en contra de l'esmena reservada.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

El Govern vol intervenir?

No?

Alguna altra intervenció?

Sí, Sr. Josep Dallerès, pel Grup Socialdemòcrata, teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Seré molt breu.

Posaré la mateixa pregunta que vaig posar en Comissió i que no se'm va poder contestar, que és que a partir de quantes nits de pernoctar fora d'Andorra es podrà considerar que no es té domicili efectiu a Andorra?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Si us plau.

Si us plau, Sra. ministra.

Pel Govern?

Sí, Sra. ministra de Finances teniu la paraula.

La Sra. Mireia Maestre:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, ara no li puc contestar, la veritat. Ara, si ens trobéssim amb casos que això s'hagués de regular, segurament treballaríem algun reglament perquè es pogués considerar què vol dir fer una residència efectiva i permanent al Principat d'Andorra.

Nosaltres avui considerem que serien, a veure, tenir la residència principal. Ara bé, si aquesta persona se'n va a fer unes funcions específiques de Duana, i ha d'anar a fer una formació fora, no se li podria descomptar de la seva residència efectiva i permanent.

Però, crec que seria, en tot cas, objecte de reglament i ja ho valorarem en el cas que això fos necessari.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció?

Sí, Sr. Dallerès, pel Grup Socialdemòcrata, teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

Si ho entenc bé, se'ns està demanat en xec en blanc. És a dir que no sabem el què votem!

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, Sra. ministra de Finances teniu la paraula.

La Sra. Mireia Maestre:

A veure, crec que votem indiscutiblement que la persona ha de tenir la seva residència principal al Principat d'Andorra.

És a dir que no pot tenir una residència principal fora del territori. Ara, sí que pot marxar de vacances i altres coses. Però no pensem que en aquest cas sigui un xec en blanc, sinó que s'entén que les persones han de residir la major part del temps, quan estiguin, com a mínim, treballant al Principat d'Andorra.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció?

Sí, Sr. Dallerès, pel Grup Socialdemòcrata.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

El text no diu això. El text diu que "els funcionaris de Duana han de tenir residència i domicili efectius i permanent al Principat d'Andorra".

I jo demano, exactament, a veure a partir de quin moment...

El Sr. síndic general:

Si us plau! Si us plau, Srs. ministres!

El Sr. Josep Dallerès:

... i aquí ja no em poso amb el domicili, amb la residència permanent, que aquesta ja queda definida en altres textos. És el domicili efectiu i permanent, i a mi no m'agraden les caces de bruixes. Entenc que és un text que pot donar peu, a què, justament per aquesta falta de definició que he de constatar que figura en la vostra resposta, i que se'm va donar, també, el dia que vaig posar la pregunta en Comissió, és un text que és tan obert que deixa massa interpretacions possibles, i massa portes obertes a l'arbitrarietat.

És justament per això, i ja ho vaig explicar en Comissió, on efectivament hi va haver un molt bon clima de treball, i *inclús* aquesta esmena es va discutir bastants vegades, són per aquests punts que hem mantingut, concretament aquesta esmena.

El Sr. síndic general:

Sí, pel Grup Mixt, Sr. Joan Monegal, teniu la paraula.

El Sr. Joan Monegal:

Sí, només una precisió que ve en relació amb el que deia el Sr. Josep Dallerès. És veritat que amb aquesta redacció valia la pena, l'oportunitat de vessar al detall en el propi context de la Llei, i ara la Sra. ministra ens demana o ens diu, que bé, si això planteja una certa problemàtica jo crec que només que es plantegi en un sol cas, ja mereix la justificació de regular-se, es faria via reglamentàriament.

És que és clar, no havent-hi un mandat de desenvolupament reglamentari des de la pròpia Llei, també podem pensar que hi pot existir una contradicció entre una normativa de rang inferior com pot ser el reglament enfront de la llei o del codi, en aquest cas.

Tot el que està dient, a més de l'arbitrarietat que ha enunciat el Sr. Josep Dallerès, inconstitucional també perquè entraria directament en contradicció amb una norma de rang jeràrquicament superior, podria ser.

El Sr. síndic general:

Altres intervencions?

Sí, per part del Govern, Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Bé, si no vaig errat per aquest debat, es tractarà, doncs de fer un reglament que sí que digui quines són les condicions.

Jo em temo Sr. Dallerès que aquí sí que podríem entrar en una caça de bruixes, perquè aquesta expressió que ha fet servir pot ser molt simpàtica però jo no la comparteixo gens. Caça de bruixes és una cosa massa dramàtica quan es va fer i quan se li va atribuir, com per passar-ho en un text com aquest, que no estem parlant d'un drama com el que va representar la caça de bruixes a Estats-Units, i en altres llocs.

Però, a veure, si fem un reglament em temo jo, -i ara és una reflexió que faig absolutament personal sense haver-hi treballat, que no estava a la Comissió, naturalment-, un reglament que digui a partir de quin moment un duaner pot estar a la Seu o pot estar a Andorra. És aquí on em sembla que entrariem a ficar-nos massa en la vida de la gent.

Em sembla que l'esperit és prou clar. Una persona que té una funció pública a Andorra, ha d'estar a Andorra.

Ara, jo li puc confessar que ser cap de Govern té una avantatge, que quan jo no hi sóc, no és com en altres llocs que s'ha de donar part que surts del país, això ho fan aquí a la vora. Quan el cap de Govern no hi és, té tot de ministres que fan la seva feina, per sort; i els consellers són 28.

Però, és clar em sembla que ja en parlarem d'això del reglament, però entrar en una reglamentació sobre aquest tema, hi podem treballar junts si vol vostè, però no serà fàcil. Li asseguro.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Altres intervencions per part del grups parlamentaris.

Sí, Sr. Dallerès, pel Grup Socialdemòcrata.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

No he sigut jo que he parlat de reglament, ha sigut la Sra. ministra. I justament, jo he entès que... em sembla que hi ha altres mecanismes que no el de posar aquest tipus de provisions per llei, que poden ser, en aquest cas, no seria una caça de bruixes, seria més aviat una caça de funcionaris o funcionàries.

Però, em sembla que seria bo evitar que en un moment determinat textos oberts d'aquesta manera puguin permetre que es fes una interpretació abusiva

d'un text. És únicament en aquest sentit. I ho vaig explicar a la Comissió. Entenem que hi ha altres maneres de poder procedir en el moment de la pròpia contractació dels funcionaris sense que això figuri en un text legislatiu. A mi, personalment, em fa bastanta por.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció?

Bé, si no hi ha cap més intervenció, doncs, procedirem a la votació de l'esmena reservada.

Sr. secretari general si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Patrick García Ricart : M'abstinc

M. I. Sr. Marcel Llovera Massana : No

M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí

M. I. Sra. Maïtena Manciet Fouchier : No

M. I. Sr. Jordi Mas Torres : M'abstinc

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No

M. I. Sr. Joan Monegal Blasi : M'abstinc

M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No

M. I. Sr. Càndid Naudi Mora : No

M. I. Sra. Clara Pintat Rossell : No

M. I. Sr. Emili Prats Grau : No

M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : No

M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle : M'abstinc

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

M. I. Sr. Óscar Rossell Margalef : No

M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany : No

M. I. Sr. Francesc Areny Casal : No

M. I. Sr. Josep Areny Fité : No

M. I. Sra. Olga Areny Sánchez : Sí

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa : No

M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí

M. I. Sr. Jordi Daban Alsina : No

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró : No

El Sr. síndic general:

Sr. secretari, voleu procedir al recompte, si us plau?

El Sr. Esteve López:

6 vots a favor; 4 abstencions, i 15 en contra.

El Sr. síndic general:

Molt bé, moltes gràcies.

Bé, doncs, a la vista del resultat de la votació queda desestimada l'esmena.

Acabat, doncs, el debat i la votació de l'esmena reservada, i abans de procedir a la votació, procedirem al debat del Projecte de llei.

Passem a la intervenció del grups parlamentaris.

Pel Grup Mixt?

Cap intervenció?

Pel Grup Socialdemòcrata?

Sí, Sr. Dallerès teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

Tal com ja ha dit el ponent, de les 8 esmenes presentades pel Grup Socialdemòcrata, 5 van ser adoptades per unanimitat, 2 van ser transaccionades, i voldria recalcar, tal com ja ho ha fet el propi ponent el bon clima de diàleg que hi va haver a la Comissió Legislativa.

Lamento que no es vagi poder arribar a un acord amb l'esmena aquesta que hem reservat. Nosaltres votarem favorablement el text legislatiu.

Sí que vull manifestar que el Grup Socialdemòcrata emet totes les reserves possibles sobre aquest punt. Entenc que és una votació per totalitat. Però, que quedi clar que no assumim el punt 6 que hem debatut anteriorment.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, a continuació passem al Grup Lliberal. Alguna intervenció?

Per part del Govern? Cap intervenció?

A veure, he entès Sr. Jordi Mas que demanàveu una votació, abans a la vostra intervenció?

Sí, Sr. Jordi Mas.

El Sr. Jordi Mas:

Sí, Gràcies Sr. síndic.

Aquí, penso que es posava a votació tot l'informe o la globalitat del Codi de Duana, i per tant jo demanava la justificació del vot.

El Sr. síndic general:

Justificació del vot, bé, d'acord.

Bé, doncs, a la vista d'aquestes intervencions i si no hi ha cap objecció, es pot proposar l'aprovació per assentiment d'aquest Projecte de llei?

Sí, Sr. Mas.

El Sr. Jordi Mas:

Per assentiment no, perquè he dit que el nostre vot era d'abstenció.

El Sr. síndic general:

Perdoneu, és per això que us havia demanat.

Bé, d'acord.

Doncs, procedirem a la votació. Només vull recordar que l'article 1 apartat 2, l'article 3 apartats 4 i 7, i els articles 7, 8, 9 i 10 tenen el caràcter de qualificats, per tant la seva aprovació requerirà el vot favorable de la majoria absoluta dels membres del Consell General. Doncs, procedirem a la votació d'aquests articles que he indicat abans.

Sr. secretari general, si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Marcel Llovera Massana : Sí

M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí

M. I. Sra. Maïtena Manciet Fouchier : Sí

M. I. Sr. Jordi Mas Torres : M'abstinc

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : Sí

M. I. Sr. Joan Monegal Blasi : M'abstinc

M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : Sí

M. I. Sr. Cándid Naudi Mora : Sí

M. I. Sra. Clara Pintat Rossell : Sí

M. I. Sr. Emili Prats Grau : Sí

M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : Sí

M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle : M'abstinc

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

M. I. Sr. Óscar Rossell Margalef : Sí

M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany : Sí

M. I. Sr. Francesc Areny Casal : Sí

M. I. Sr. Josep Areny Fité : Sí

M. I. Sra. Olga Areny Sánchez : Sí

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa : Sí

M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí

M. I. Sr. Jordi Daban Alsina : Sí

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : Sí

M. I. Sr. Patrick García Ricart : M'abstinc

El Sr. síndic general:

Sr. secretari, voleu procedir al recompte, si us plau?

El Sr. Esteve López:

21 vots a favor i 4 abstencions.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Bé, doncs, els articles queden aprovats.

Tot seguit procedirem a la votació de la resta dels articles excloent el ja votat en la reserva d'esmena, doncs, concretament l'article 4.

Sr. secretari general si vol procedir a la votació.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí

M. I. Sra. Maïtena Manciet Fouchier : Sí

M. I. Sr. Jordi Mas Torres : M'abstinc

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : Sí

M. I. Sr. Joan Monegal Blasi : M'abstinc

M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : Sí

M. I. Sr. Càndid Naudi Mora : Sí

M. I. Sra. Clara Pintat Rossell : Sí

M. I. Sr. Emili Prats Grau : Sí

M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : Sí

M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle : M'abstinc

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

M. I. Sr. Óscar Rossell Margalef : Sí

M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany : Sí

M. I. Sr. Francesc Areny Casal : Sí

M. I. Sr. Josep Areny Fité : Sí

M. I. Sra. Olga Areny Sánchez : Sí

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa : Sí

M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí

M. I. Sr. Jordi Daban Alsina : Sí

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : Sí

M. I. Sr. Patrick García Ricart : M'abstinc

M. I. Sr. Marcel Llovera Massana : Sí

El Sr. síndic general:

Sr. secretari, voleu procedir al recompte, si us plau?

El Sr. Esteve López:

Sí, Sr. síndic.

21 vots a favor i 4 abstencions.

El Sr. síndic general:

Bé, moltes gràcies.

Bé, doncs, a la vista del resultat de la votació, declaro aprovat el Projecte de Llei del Codi de Duana.

Sr. Jordi Mas heu demanat per fer una explicació de vot. Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Mas:

Gràcies Sr. síndic.

Molt breument explicarem el Grup Mixt quina ha estat la motivació de la nostra abstenció, en el vot d'aquest Codi de Duana. Bé motivat perquè el 23 d'octubre passat vam presentar una esmena a la totalitat al Codi de Duana, que va defensar el Sr. Josep Garrallà en aquesta mateixa Sala, i en el que vam ressaltar uns aspectes prou importants. És a dir, en el Codi de Duana presentat hi havia 3 apartats essencials, el més important a nivell de mercaderies és el segon on repreníem el mateix Codi de l'any 96, evidentment modificat, i en el que vam ressaltar unes sèries d'inconvenient i de problemes que podien representar l'aplicació del mateix Codi dins del nostre Estat.

La interpretació que es va fer d'aquella esmena a la totalitat ens va semblar entendre que no es va poder o no es va voler entendre de la manera que nosaltres ho vam plantejar, perquè la feina que representava poder modificar tot el Codi era una feina prou important.

Recordem que el Codi comunitari, molt breument, és el marc general que està dividit en dos parts, el Codi comunitari i després el nacional, i per tant, nosaltres l'únic que fèiem era traduir el Codi comunitari i l'adaptàvem a Andorra, amb el qual quedaven, al nostre entendre, tota una sèrie d'interpretacions a mans de funcionaris o del mateix Govern, d'aquesta mateix Codi. El qual podia crear una inseguretat jurídica prou important a la gent.

Aquesta va ser la motivació principal de no poder arribar a treballar en la seva totalitat perquè era una tasca prou important i prou àmplia per poder presentar-ho amb el temps que tenim per fer les esmenes, i vam optar per fer l'esmena a la totalitat i no fer esmenes parcials.

Ens remetem a l'exposat que es va fer aquell dia i demanem al Govern que tingui en compte perquè

ensem que continua havent-hi aquestes interpretacions que poden ser d'inseguretat jurídica, i per tant amb el nostre vot d'abstenció el que volem és altra vegada ressaltar aquesta problemàtica que hi pot haver avui. I per tant, únicament el nostre vot d'abstenció va només en el sentit d'alerta, i no pas en un sentit negatiu sobre el Codi de Duana.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna altra explicació de vot?

Bé, doncs, passàrem al punt següent, punt número 14.

14- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de Llei de modificació puntual de la Llei de l'impost sobre transmissions patrimonials immobiliàries.

El Projecte de Llei fou publicat en el Butlletí número 6/2004, del 16 de febrer, i l'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha estat publicat en el Butlletí número 16/2004, del 6 d'abril.

El Sr. Jordi Mas Torres nomenat ponent per part de la Comissió Legislativa n'exposa l'informe.

Teniu la paraula Sr. Mas.

El Sr. Jordi Mas:

Gràcies Sr. síndic.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost va examinar en el decurs de la reunió mantinguda el 31 de març de 2004, el Projecte de Llei de modificació puntual de la Llei de l'impost sobre transmissions patrimonials immobiliàries, i l'esmena presentada a aquest.

Al Projecte de Llei s'hi ha presentat una sola esmena per part dels consellers Molt Il·lustres Jordi Mas Torres, Joan Monegal Blasi i Josep Ribera Ambatlle. L'esmena s'ha aprovat per unanimitat. Del resultat de la votació de l'examen se'n desprèn l'informe que la Comissió ha aprovat per unanimitat, el text del qual se sotmet avui a consideració d'aquesta Cambra.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna intervenció per part dels grups parlamentaris?

Pel Grup Mixt?

Pel Grup Socialdemòcrata, Sr. Josep Dallerès teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Nosaltres hi donem suport.

El Sr. síndic general:

D'acord.

Pel Grup Lliberal alguna intervenció?

Cap intervenció?

El Govern desitja intervenir?

Cap més intervenció?

Doncs, a la vista de l'única intervenció, i si no hi ha cap objecció, proposo l'aprovació per assentiment del Projecte de Llei?

Doncs, queda aprovat.

Passem al punt número 15 i últim punt de l'ordre del dia d'avui.

15- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de Llei d'extinció de la societat de dret Belga Panca SA, amb adjudicació de l'immoble que acull l'Ambaixada d'Andorra a Brussel·les al Govern

El Projecte de Llei fou publicat en el Butlletí número 16/2004, del 6 d'abril, i els consellers generals han renunciat a través dels grups parlamentaris a la presentació d'esmenes.

Alguna intervenció per part del Govern?

Per part dels grups parlamentaris?

Cap intervenció?

Doncs, si no hi ha cap objecció entenc que el Projecte de Llei queda aprovat per assentiment?

Doncs, queda aprovat

S'aixeca la sessió.

(Són les 20.15h)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877